

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

ISSN 1331-8276 • 2/2017 • GODINA L. • BROJ 116

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

GODINA L., br. 2 (116), 2017.

SADRŽAJ

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE

Uvodnik 3

DOKUMENTI

„Naviještajte“ 4

Odobren novi Statut i naziv Hrvatske redovničke konferencije 5

Okružno pismo biskupima o kruhu i vinu za euharistiju 5

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv 7

STRANICE SLUŽBENICE BOŽJE MARIJE KRUCIFIKSE

„Marijo, ti si ljiljan čistoće i ljepote, zagledana u Srce svoga Sina“ 10

Predstavljena knjiga „Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki“ 11

Spomen-slavlje obljetnica Riječke Majke predvodio biskup Škvorčević 14

Slatinski vjernici na misnom slavlju u Rijeci 15

Hrvatska treba ljude poput Riječke Majke 17

Dan službenice Božje Marije Krucifikse 19

DOGAĐAJI U DRUŽBI I CRKVI

Proslava svetkovine Družbe na Drenovi 20

Obljetnica samostana časnih sestara u Slatini 22

Predstavljena knjiga i otvorena izložba o 80. godina djelovanja

samostana časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini 23

Osamdeseta obljetnica djelovanja sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini 23

Zlatna misa mons. mr. Tomislava Šporčića 27

Poziv, poslanje i služenje mons. Tomislava Šporčića 28

Jubilarna slavlja sestara 30

Katehetski dan u Riječkoj nadbiskupiji 32

Relikvije sv. Leopolda među nama 32

Kapela Presvetog Srca Isusova 34

Treći euharistijski kongres Požeške biskupije 34

10. obljetnica ponovnog otvorenja Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse ... 36

Održana 49. plenarna skupština Hrvatske redovničke konferencije 36

ODJECI APOSTOLATA

Calgary – Duhovna obnova 2017. 39

Kreativno-stvaralačka radionica 42

Sv. Leopold Bogdan Mandić u Rijeci 42

S. Dobroslava predstavila svoju novu knjigu o Riječkoj Majci	43
Proslava desete godišnjice od ponovnog otvaranja Doma i predstavlanje prve domske monografije	44
Susreti s djecom i mladima na Udbini	45
Obilježavanje Dana Doma na blagdan sv. Anđela Čuvara	46
Dan kruha i zahvalnosti	47
Glazbeno-scenski program u Domu prigodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje	47
„Sidro u Kvarneru“	48
Posjet riječkom Bogoslovnom sjemeništu „Ivan Pavao II.“	49
Odlazak na „Noć svetaca – Holywin“	49
Obilježavanje Svih svetih i Dušnoga dana	50
Jubilarna likovna radionica LI-RA SUŠAK	51
Obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara	52
Zimski šahovski turnir.....	53

TRAJNA FORMACIJA

Duhovne vježbe na Drenovi	54
„Što vi kažete, tko sam ja?“	55
Seminar za medicinske sestre redovnice	56
Jesenska katehetska škola za vjeroučitelje u posebnim uvjetima odgoja i obrazovanja	56
U Lovranu održan prvi edukacijski seminar za odgojitelje	57
Duhovna obnova.....	58

SLUŽBENE OBAVIJESTI	59
----------------------------------	----

PREMINULE POVJERAVAMO BOŽJEM MILOSRĐU

Andrija Stubičar	60
------------------------	----

POTICAJNA RAZMIŠLJANJA I DUHOVNI ZAPISI

Duhovna borba	62
Molitva Presvetom Srcu Isusovu	64

SLIKE NA OVIJKU:

Naslovnica: Majka Marija i Dijete Isus, Samostan „Moj mir“, Dobrinj; **Druga stranica:** Proslava 80-te obljetnice djelovanja sestara u Slatini; **Treća stranica:** Jubilar na slavlja sestara; **Četvrta stranica:** Hodočašće sestara u Voćin. **Foto:** Arhiv Družbe

IZDAJU: Sestre Presvetog Srca Isusova, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 254 266; E-adresa: sestre-presv-srca-isusova@ri.t-com.hr; Mrežna stranica: www.sestre-scj.hr * **UREĐUJU:** s. Robertina Medven, s. Marijana Mohorić, s. Lidija Turić, s. Silvana Fužinato * **LEKTURA I KOREKTURA:** s. Robertina Medven i s. Lidija Turić * **ODGOVARA:** vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 652 190, Faks: (051) 254 422 * **PRIPREMA I TISAK:** Tiskara Šuljić * **IZLAZI:** Povremeno.
Svoje priloge možete slati na e-adresu: nasa.druzba.scj@gmail.com

Uvodnik

Božić! Čudo Božje ljubavi koja nas svake godine poziva na zahvalnost, divljenje i predanje da bi nas učinila sposobnima primiti velikog Boga u liku malog Djeteta u naša siromašna i pretijesna srca. Božić je poziv na promišljanje o životu koji živimo, odnosima koje gradimo i prioritetima našeg života.

Sagibajući se do Djeteta u jasicama pronalazimo prave vrijednosti za koje se isplati živjeti i žrtvovati radi Jednoga koji nas je ljubio i sišao s nebesa iz krila Očeva kako bi sve nas, svakoga osobno, uveo u zagrljaj Očev kao svoju braću i sestre. Ljubav Svete Obitelji sišla je među nas da nas povede i zapravo, vrati u to naše Izvorište. Toliko toga u životu smatramo važnim i potrebnim, a Isus, Marija i Josip uče nas najvažnijem „vršiti Očevu volju“, jer živeći u skladu s Božjom voljom sve u životu zadobiva pravo mjesto, sklad i raspored.

U Riječkoj nadbiskupiji pastoralna godina 2017./2018. proglašena je Godinom roditeljstva. Obitelj je temeljna stanica svakog društva i samo iz zdravih kršćanskih obitelji moguć je preporod i hrvatskog društva koje prolazi kroz razne teškoće. Molitvom se utječimo svetoj Nazaretskoj Obitelji da čuva naše obitelji (naše redovničke i one iz kojih smo potekli i u kojima živimo) da se u njima oblikuju zdravi i odgovorni članovi društva i Crkve. Molimo da možemo prepoznati i prihvatiti volju Božju te poput službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić reći: „O, voljo Božja, Ti si ljubav moja.“

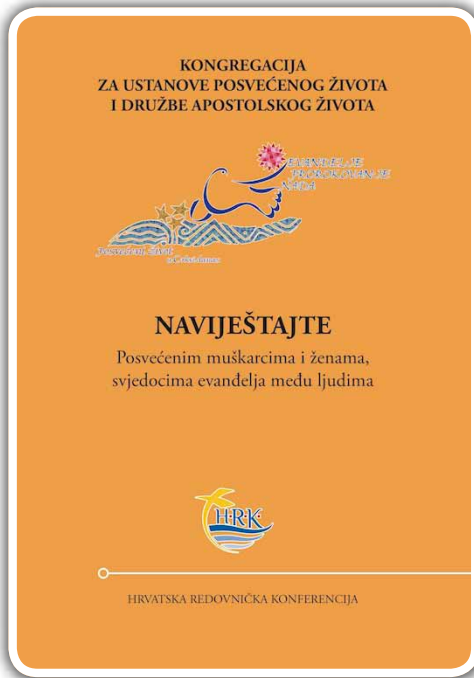
Čestit Božić i novu 2018. godinu ispunjenu Božjim blagoslovom svim sestrama, prijateljima, čitateljima i dobročiniteljima Družbe želi i čestita.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

„Naviještajte“

U srijedu 12. listopada 2016. u Auditoriju Papinskog sveučilišta Urbaniana održano je predstavljanje četvrtog pisma koje je Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života uputila svim redovnicima uz Godinu posvećenog života. Pismo nosi naslov „Naviještajte. Posvećenim muškarcima i ženama, svjedocima evanđelja među ljudima“, objavljeno je u izdanju Vatikanske izdavačke kuće i dostupno je na četiri jezika.

Pismo su predstavili Njegova Uzoritost kardinal João Braz de Aviz, pročelnik Kongregacije, zatim nadbiskup tajnik mons. José Rodríguez Carballo, OFM i podtajnici o. Sebastiano Paciollo, O. Cist., s. Nicla Spezzati, ASC i o. Xabier Larrañaga Oyarzabal, CMF, dekan Instituta teologije posvećenog života Claretianum.

Tim se pismom zaključuje niz od četiri pisma upućena svim posvećenim muškarcima i ženama i objavljena uz Godinu posvećenog života koji čine još pisma „Radujte se“, „Istražujte“ i „Kontemplirajte“. Tekst predstavlja poziv da se „osluškuje očekivanja naših suvremenika,

ozbiljno shvati njihove želje i traženja, pokuša shvatiti što je to od čega njihovo srce usplamtiti a što naprotiv pobuđuje strah i nepovjerenje ili jednostavnu ravnodušnost, kako bismo mogli postati suradnici njihove radosti i njihove nade« (Naviještajte, 4).

Knjižica od 157 stranica započinje Proslavom pod naslovom „Prebivajmo u svijetu“, nakon čega slijede tri poglavlja: „Sve do kraja zemlje“, „Crkva koja izlazi“ i „Izvan vrata“. Potonje se poglavlje zaključuje tekstom koji poziva na otkrivanje „diskretne ali bitne“ prisutnosti Djevice Marije, koja nam „pokazuje put rođenja od Duha“ da bi se prešlo, poput nje i zajedno s njom, „s prihvaćanja poziva na misijsku plodnost“ (Naviještajte, 92). Tekst završava nekim sugestijama „Za razmišljanje“ preuzetima iz Angelusa i Homilija pape Franje.

„Naviještajte“ nas poziva da sačuvamo živom pozornost na poziv pape Franje da probudimo svijet i budemo „navjestitelji radosti evanđelja“ da bismo stvarali smislene projekte, u kojima će kultura novog humanizma moći iznjedrili sposobnost i mogućnost davanja smisla postojanju.

Ovo pismo je topli poziv prihvatiti poslanje „bit ćete mi svjedoci... sve do kraja zemlje“ (Dj 1, 8) kao otajstvo koje je Krist povjerio svojoj Crkvi i potvrdio na Pedesetnicu, i da ga živimo kao sastavni dio procesa suobličavanja Kristu, Očevu misionaru, koje Duh izvodi u svakoj posvećenoj osobi. To je ujedno poziv prebivati u svijetu, susretati muškarce i žene u mjestima u kojima se odvija njihov svakodnevni život i u njihovoj svagdašnjici, te da kročimo novim putovima radosnom snagom evanđelja. (redovnistvo.hr)

Odobren novi Statut i naziv Hrvatske redovničke konferencije

Krovna ustanova hrvatskoga redovništva Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica promijenila je ime. Novo joj je ime Hrvatska redovnička konferencija (HRK). Potvrđeno je to dekretom (Prot. n. Sp.R 1732/17) koji su u Vatikanu 10. lipnja 2017. u ime Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života potpisali pročelnik Kongregacije kardinal João Braz de Aviz i tajnik Kongregacije nadbiskup José Rodríguez Carballo.

Naime, sa željom da krovna ustanova hrvatskoga redovništva nosi lakše pamtljivo ime, a da se ne mijenja narav ustanove, hrvatski provincijali i provincijalke na Plenarnoj skupštini održanoj u Zagrebu 19. listopada 2016. odlučili su da se naziv Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica promijeni u Hrvatska redovnička konferencija. Zatim je predsjednik Konferencije kapucinski provincijal fra Jure Šarčević 11. prosinca 2016. Kongregaciji u Vatikanu uputio zahtjev za odobrenjem promjene imena, kao i za promjenu nekoliko točaka *Statuta* Konferencije. Odobrenje Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života iz Vatikana u Hrvatsku redovničku konferenciju stiglo je u četvrtak 6. srpnja 2017. (redovnistvo.hr)

Okružno pismo biskupima o kruhu i vinu za euharistiju

1. Kongregacija za bogoštovlje i sakramentalnu stegu, po nalogu Svetoga Oca Franje, obraća se dijecezanskim biskupima (i onima koji su po pravu njima izjednačeni) da podsjeti da je, prije svega, njihova zadaća dostojno osigurati sve ono što je potrebno za slavljenje Večere Gospodnje (usp. Lk 22, 8.13). Biskupu, prvom djelitelju Božjih otajstava, voditelju, promicatelju i čuvaru bogoslužnog života u Crkvi koja mu je povjerena (usp. ZKP kan. 835 §1), povjerena je zadaća posvetiti budnu pozornost kvaliteti kruha i vina namijenjenih za euharistiju kao i, samim tim, osobama koje ih pripremaju. Da bi im se u toj zadaći pomoglo, u nastavku će se podsjetiti na postojeće uredbe i predložiti neke praktične upute.
2. Dok su se do sada obično redovničke zajednice brinule za pripremu kruha i vina za euharistijsko slavlje danas se oni prodaju i u supermarketima, drugim trgovinama i putem interneta. Kako ne bi bilo dvojbi oko valjanosti euharistijske tvari, ovaj vatikanski dikasterij predlaže biskupima da u vezi s tim daju upute, primjerice tako da se euharistijska tvar potvrdi odgovarajućim certifikatima. Ordinarij je dužan podsjećati svećenike, na poseban način župnike i rektore crkava, na njihovu odgovornost da provjeravaju kako dobivaju

- kruha i vina za slavlje tako i prikladnost tvari. Dužnost je ordinarija također podsjećati u vezi s tim proizvođače vina i kruha za euharistiju na apsolutno poštivanje propisâ.
3. Uredbe o euharistijskoj tvari, opisane u kan. 924 ZKP-a i brojevima 319 – 323 Opće uredbe Rimskog misala (Institutio generalis Missalis Romani), već su objašnjene u uputi Redemptionis sacramentum ove Kongregacije od 25. ožujka 2004.
    - a) „Kruh koji se upotrebljava u slavlju euharistijske žrtve mora biti beskvasan, čisto pšenični i svježe pečen, tako da bude isključena svaka mogućnost kvarenja. Iz toga slijedi da kruh iz druge tvari, makar i žitne, ili takav kojemu je u tolikoj mjeri dodana neka tvar različita od pšenice da se prema općem sudu ne može reći kako je riječ o pšeničnom kruhu, nikako nije valjana za tvar za tvorbu euharistijske žrtve i sakramenta. Teška je zloraba uvoditi u kruh za tvorbu euharistije druge tvari, kao što su voće, šećer ili med. Jasno je da hostije trebaju proizvoditi oni koji se ističu ne samo čestitošću već su ujedno i vješti u pripremanju te uz to opremljeni prikladnim pomagalicama“ (br. 48).
    - b) „Vino koje se upotrebljava u slavlju presvete euharistijske žrtve mora biti prirodno, od trsova roda, čisto i nepokvareno, bez primjesa drugih sastojaka. [...] Neka se brižno pazi da se vino određeno za euharistiju čuva u besprijeornom stanju kako se ne bi ukiselilo. Zabranjeno je upotrebljavati vino o čijoj se izvornosti i podrijetlu sumnja: Crkva, naime, što se tiče uvjeta potrebnih za valjanost sakramenta zahtijeva sigurnost. Jednako se tako ni pod kakvim izgovorom ne smije dopustiti bilo koje drugo piće, koje ne tvori valjanu materiju“ (br. 50).
  4. Kongregacija za nauk vjere u Okružnom pismu predsjednicima biskupskih konferencija o korištenju kruha s malim udjelom glutena i mošta kao euharistijske tvari (24. srpnja 2003., Ur. br. 89/78 – 17498), objavila je uredbe za slavljenje euharistije za osobe koje, zbog različitih i teških razloga, ne smiju jesti kruh pripremljen na uobičajen način i vino koje je uzavrelo na uobičajen način:
    - a) „Hostije koje su potpuno bez glutena nisu valjana tvar za euharistiju. Valjana su tvar hostije koje su djelomično bez glutena i takve da sadrže toliku količinu glutena koja je dovoljna za njihovu pripremu bez dodavanja drugih tvari i bez korištenja postupaka koji mijenjaju narav kruha“ (A. 1-2).
    - b) „Mošt, odnosno sok od grožđa, bilo da je svjež ili konzerviran na način da se vrenje prekine postupcima koji ne mijenjaju njegovu narav (primjerice zamrzavanjem), valjana je tvar za euharistiju“ (A. 3).
    - c) „Ordinariji su mjerodavni za davanje dopuštenja pojedinom svećeniku ili vjerniku laiku da koristi kruh s niskim udjelom glutena ili mošt kao tvari euharistije. Dopuštenje se može dati na uobičajen način i dok traje situacija zbog koje je to dopuštenje dano“ (C. 1).
  5. Ista Kongregacija je, osim toga, odlučila da se euharistijska tvar pripravljena s genetski modificiranim organizmima može smatrati valjanom tvari (usp. Pismo pročelniku Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu, 9. prosinca 2013., Ur. br. 89/78 – 44897).
  6. Oni koji pripremaju kruh i proizvode vino za euharistijsko slavlje moraju biti svjesni toga da je njihov rad upravljen na euharistijsku žrtvu i stoga se od njih traži čestitost, odgovornost i umješnost.
  7. Kako bi lakše obdržavali opće uredbe, ordinariji se mogu korisno dogovarati na razini biskupskih konferencija, dajući konkretne upute. Zbog složenosti situacijâ i prilikâ, kao što je nedostatak poštovanja prema svetomu, uočava se praktična potreba da, po nalogu

mjerodavne vlasti, postoje oni koji će nadzirati jamče li stvarno proizvođači izvornost euharistijske tvari kao i njezinu doličnu distribuciju i prodaju.

U tome se smislu predlaže, na primjer, da pojedina biskupska konferencija ovlasti jednu ili više redovničkih zajednica ili drugo tijelo koje je kadro izvršiti nužne provjere nad proizvodnjom, čuvanjem i prodajom kruha i vina za euharistiju u pojedinoj zemlji i drugim zemljama u koje se izvoze. Preporučuje se također da se s kruhom i vinom namijenjenim za euharistiju postupa na doličan način na prodajnim mjestima. (ika.hr)

*Iz sjedišta Kongregacije za bogoštovlje i sakramentalnu stegu,
15. lipnja 2017., svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove.*

*Robert kard. Sarah, pročelnik
+ Arthur Roche, nadbiskup tajnik*

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv

*Poruka pape Franje za 55. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja,
22. travnja 2018.*

Draga braćo i sestre,
u listopadu iduće godine održat će se 15. Opća redovita skupština Biskupske sinode koja će biti posvećena mladima, osobito odnosu između mladih, vjere i zvanja. Bit će to prilika da dublje razmišljamo o tome kako je, u središtu našega života, poziv na radost koji nam Bog upućuje i kako je to "Božji plan za muškarce i žene svakog doba" (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, Uvod). Ta blagovijest iznova snažno odjekuje na pedeset i peti Svjetski dan molitve za duhovna zvanja.

Nismo plod slučajnosti i ljudski život nije niz nepovezanih događaja; naprotiv, naš život i prisutnost na ovom svijetu plod su Božjeg poziva! I u ovim našim nemirnim vremenima, otajstvo utjelovljenja podsjeća nas da nam Bog neprestano dolazi ususret. On je Bog s nama, koji kroči često prašnjavim putovima našega života. On poznaje našu tjeskobnu čežnju za ljubavlju i srećom i poziva nas na radost. U različitosti i specifičnosti svakog, osobnog i crkvenog, poziva postoji potreba slušanja, razlučivanja i življenja ove Riječi koja nas poziva odozgor i, dok nam omogućava oploditi naše talente, čini nas ujedno oruđima spasenja u svijetu

i upravlja naše korake prema punini sreće. Ta tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – bila su prisutna i na početku samog Isusova poslanja, koji je, nakon danâ molitve i borbe u pustinji posjetio svoju sinagogu u Nazaretu i ondje slušao Božju riječ, raspoznao sadržaj misije koju mu je povjerio Otac i proglasio da je došao to ostvariti “danas” (usp. Lk 4, 16-21).

Slušati

Gospodinov poziv – treba to odmah reći – nije tako jasan kao neka od onih stvari koje možemo čuti, vidjeti ili dotaknuti u našem svakodnevnom iskustvu. Bog dolazi tiho i diskretno, ne nameće se našoj slobodi. Tako se može dogoditi da ga uguše mnoge brige i podražaji koji nam ispunjavaju um i srce. Moramo, stoga, biti ljudi duha pripravna na duboko slušanje njegove Riječi i života, posvetiti pažnju također pojedinostima našega svakodnevnog života, naučiti tumačiti događaje očima vjere i ostati otvoreni iznenađenjima Duha. Nećemo moći otkriti poseban i osobni poziv koji nam je Bog namijenio u svojoj namisli, ako ostanemo zatvoreni u sebe same, u svoje navike i apatiju onih koji uzalud protrate svoj život u uskom krugu vlastitog “ja”, gubeći priliku da sanjaju velike stvari i da postanu protagonisti one jedinstvene i originalne povijesti koju Bog želi ispisati s nama. Isus je također bio pozvan i poslan. Zato je imao potrebu sabrati se u tišini, slušao je i čitao Božju riječ u sinagogi i, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio je njezino puno značenje, koje se odnosi na samu njegovu osobu i povijest izraelskog naroda. Danas to slušanje postaje sve teže u društvu punom buke, preplavljenom obiljem podražaja i informacija koji nas svakodnevno obasipaju sa svih strana. Vanjska buka koja ponekad prevladava u našim gradovima i četvrtima često je praćena našom unutarnjom rastresenošću i zbunjenošću koji nam ne dopuštaju da se zaustavimo i uživamo u ljepoti kontemplacije, da u miru razmišljamo o svemu onome što nam se događa u životu i, uzdajući se u brižni Božji plan ljubavi prema nama, izvršimo plodonosno razlučivanje. No, kao što znamo, Božje kraljevstvo dolazi tiho i nenametljivo (usp. Lk 17, 21). Moguće

nam je uočiti njegove klice tek kada, poput proroka Ilije, znamo ući u dubine svoje duše i dopustimo joj da se otvori nezamjetljivom šapatu laganog i blagog Božjeg lahora (usp. 1 Kr 19, 11-13).

Razlučivati

Kad Isus, u nazaretskoj sinagogi, čita odlomak iz proroka Izaije, on razaznaje sadržaj misije zbog koje je poslan i predstavlja je onima koji su čekali Mesiju: “Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje” (Lk 4, 18-19). Jednako tako, svaki od nas može otkriti svoj vlastiti poziv jedino duhovnim razlučivanjem. To je “proces kojim osoba, u dijalogu s Gospodinom i oslušujući glas Duha, donosi temeljne odluke, počevši od opredjeljenja za pojedini životni stalež” (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, II, 2). Tako na poseban način otkrivamo da kršćanski poziv uvijek ima proročku dimenziju. Sveto pismo nam govori da je Bog narodu slao proroke u situacijama velike materijalne neizvjesnosti i duhovne i moralne krize, kako bi u njegovo ime uputili poruku obraćenja, nade i utjehe. Poput vjetra koji uskovitla prašinu, prorok remeti lažni spokoj savjesti onih koji su zaboravili Gospodinovu riječ, promatra događaje u svjetlu Božjeg obećanja i pomaže narodu otkriti znakove svitanja usred tamnih sjena povijesti. I danas imamo veliku potrebu za razlučivanjem i proroštvom. Moramo se othrvati napastima ideologije i fatalizma i otkriti, u odnosu s Gospodinom, mjestâ, oruđâ i situacije kroz koje nas On poziva. Svaki bi kršćanin trebao znati razviti sposobnost “nutarnjeg čitanja” života i shvatiti gdje i na što ga Gospodin zove kako bi nastavio njegovo poslanje.

Živjeti

Konačno, Isus naviješta novost sadašnjeg časa, koja će ispuniti zanosom srca mnogih i otvrdnuti srca drugih. Došla je punina vremena i on je Mesija čiji je dolazak najavio Izaija, pomazan zato da oslobodi zatočene, vrati vid slijepima i naviješta milosrdnu ljubav Boga prema svakom stvorenju. Upravo “danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima” (Lk 4, 21), kaže Isus. Radost evanđelja, koja nas otvara susretu s Bogom i braćom, ne trpi naše sporosti i lijenosti. Neće nam dotaknuti srce ako budemo i dalje pogledavali kroz prozor pod izgovorom da čekamo pravo vrijeme i ako upravo danas ne preuzmemo na sebe rizik donošenja odluke. Pozvani smo danas! Kršćanska misija je za sadašnji čas! Svaki od nas je pozvan – bilo na laički život u braku, bilo na svećenički život u zaređenoj službi ili pak na život posebnog posvećenja – kako bi, ovdje i sada, postao Gospodinovim svjedokom. Ovo “danas” koje je proglasio Isus jamči nam da Bog nastavlja “silaziti” da spasi našu ljudsku obitelj i da nas učini dionicima svoga poslanja. Gospodin nastavlja pozivati ljude na život s njim i da ga slijede u odnosu posebne blizine, da služe njemu samom. Lijepo je – i velika je to milost – biti potpuno i zauvijek posvećeni Bogu i služenju braći. Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo. Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim “da”, niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha. Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu. Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i na posljetku živjeti ga u današnjem času koji nam Bog daje. Neka nas Presveta Marija, mlada djevojka s periferije, koja je slušala, prihvatila i živjela Božju riječ koja je tijelom postala, čuva i trajno prati na našem putu. (ika.hr)

Iz Vatikana, 3. prosinca 2017.

Franjo

„Marijo, ti si ljiljan čistoće i ljepote, zagledana u Srce svoga Sina“

Govori se da su djeca odraz svojih roditelja i zato je svaki roditelj ponosan kada u svom djetetu prepozna nešto lijepo što i njega krasi ili obilježava.

Kada se u svojim molitvama i pobožnostima obraćamo i promatramo Isusovu majku Mariju uočavamo da sva njezina ljepota, veličina i sve zaslude dolaze od njezina Sina Isusa Krista, jer Otac nebeski ju je odabrao za majku svoga Sina.

Pouzdana znamo da je službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić prema Isusovoj majci Mariji gajila veliku i zrelu pobožnost te se iz njezina srca i duše, između ostalog, vinuo i ovaj zaziv: *Marijo, ti si ljiljan čistoće i ljepote, zagledana u Srce svoga Sina.* Iz toga možemo zaključiti da je Blažena Djevica, promatrajući svoje dijete Isusa, Sina Božjega, u njemu prepoznala svu ljepotu Božje ljubavi prema ljudima. Marija je učila od svoga Sina, sve je pohranjivala u svoje srce i o tome razmišljala. Isus je kao dijete učio od svoje majke i ona ga je odgajala kao što svaka majka odgaja svoje dijete, a od njega je usvajala kako se vrši Božja volja u svakidašnjici. Marijina čistoća i ljepota zrcali se u trajnom praćenju Isusa i podlaganju Božjoj volji koja često nije bila jasna.

Svako dobro dijete u svojoj majci prepoznaje dio neba koje mu Bog poklanja. I mi kršćani u Mariji častimo Boga koji gleda na ponizne, jednostavne, poslušne. Promatrajući Mariju želimo je nasljedovati. U čemu? U okrenutosti i usmjerenosti Isusu kao uzoru svetosti želimo, poput Marije, o Isusovim riječima razmišljati i pohranjivati ih u svoje srce da bi i naša srca bila slična Srcu Isusovu.

U svetkovini Božića slavimo silaženje Božje Riječi među nas. Ta Riječ ne samo da je sišla u Marijino krilo nego želi biti i u našem životu, radu, Riječ koja daje pravi život. *I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama.*

Djetinjim srcem i jednostavnošću molimo: Marijo, uzore ljepote i čistoće. Amen.

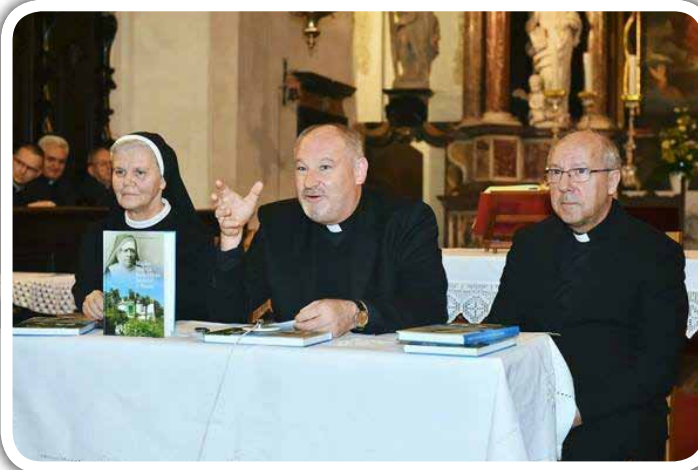
s. Nives Stubičar

Predstavljena knjiga „Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki“

U najstarijoj riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u utorak 26. rujna misnim slavljem te predstavljanjem knjige „Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki“ otvoreni su Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice jedine autohtone riječke redovničke zajednice – Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, ali i na mnogim drugim poljima zaslužne

Riječanke. O jedinom sirotištu u Krčkoj biskupiji i djelovanju Riječke Majke piše postulatorica njezine kauze s. Dobroslava Mlakić, a djelo su predstavili krčki biskup mons. dr. sc. Ivica Petanjak i generalni vikar Krčke biskupije mons. dr. sc. Franjo Velčić. Riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić zahvalio je autorici knjige za neumoran trud u istraživanju života i djela Marije Kozulić. Riječku Majku istaknuo je kao uzor i učiteljicu u izvršavanju Isusove zapovjedi ljubavi prema najpotrebnijima.

Društveno-političke i crkvene prilike bile su sve samo ne idilične za apostolat Riječke Majke na otoku Krku gdje je u godinama nakon Prvoga svjetskog rata otvorila jedino sirotište u Krčkoj biskupiji. U Risiku je došla 23. ožujka 1915., a u Rijeku se iscrpljena i bolesna vratila 7. prosinca 1919. Prema riječima krčkog biskupa mons. dr. Ivica Petanjka, vrijednost knjige je i u tome što osvjetljava Krčku biskupiju u vrijeme Prvoga svjetskog rata i porača te život malih ljudi u vrijeme velikog siromaštva. Djelo otkriva suradnju Riječke Majke sa slugom Božjim biskupom Antunom Mahnićem i mnogim drugim svećenicima Krčke biskupije u pomaganju napuštenoj i siromašnoj djeci te bolesnicima. „Marija Kozulić je poslana iz Rijeke u Risiku, ali je to prihvatila kao Božju volju. Ova knjiga govori i o nepravdi koju su joj nanosili i ljudi Crkve i o tome da se uzdigla iznad tih nepravdi. Treba je čitati kao ostvareni život osobe koja je odlučila sav svoj život posvetiti Bogu služeći siromašnoj i napuštenoj djeci, skrbeći za njih materijalno i duhovno.“

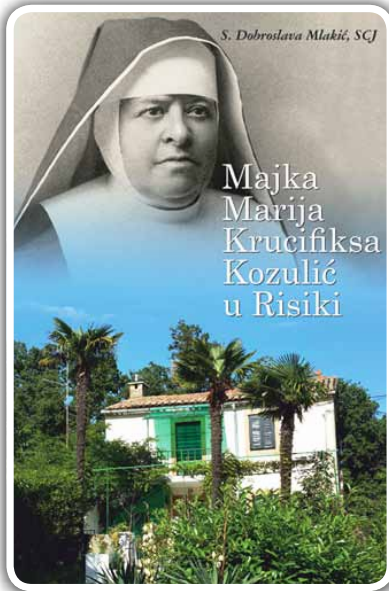
Biskup je dodao kako ova knjiga potiče na razmišljanje i ispit savjesti. „Da ova knjiga ne bude samo lagano štivo, ona potiče i na razmišljanje. Jesu li dvije rođene sestre i k tomu redovnice iste Družbe neka vrsta tragične paradigme našeg naroda koji je podijeljen unutar samoga sebe, pa se na njega može primijeniti izreka: ‘Ako nemaš neprijatelja, majka ti ga rodi.’ Netko mora biti protiv tebe, netko ti mora biti opozicija, pa makar i ne postojao razlog. Stvari nisu tako bezazlene. One dotiču dno ljudske egzistencije i nešto na što je današnji čovjek veoma osjetljiv: pravda i pravednost! Današnji čovjek nije sposoban i spreman podnositi nepravdu.“ Dodao je da danas nepravdu neće podnijeti niti oni koji sebe zovu karizmaticima.

To nas stavlja pred nove izazove: Do koje se mjere nepravda treba podnositi i trpjeti? Imaju li ljudi Crkve u ime nekog svog prava drugima nanositi nepravdu i očekivati da će je ovi drugi strpljivo podnositi i reći: 'Volja Božja'. Majka Krucifiksa se uspjela izdignuti iznad tih nepravdi koje su došle i od ljudi Crkve i ničime nije pokazivala da joj se čini nepravda nego je sve prihvaćala iz ruke Božje kao njegovu volju, rekao je biskup Petanjak. Na kraju je potaknuo okupljene da se nadahnjuju njezinim životom i molitvama.

Recenzent knjige mons. dr. Velčić objasnio je da djelo donosi cijeli kontekst djelovanja Marije Kozulić te da objašnjava i njezin odnos prema nacionalnom pitanju. Već tada je živjela multinacionalnost, multietničnost i njezin život bio je prožet ljubavlju i poštovanjem prema svima, bili oni talijanske ili hrvatske nacionalnosti. „Doživjela je nepravdu kad je Rijeka

pripala Italiji. Kao utemeljiteljica Družbe stavljena je u drugi plan, poslana je u malu Risiku zajedno s ostalim sestrama Hrvatcima. Sve je to primila u duhu vjere i poslušnosti i u Risiki se opet pokazala velika dijeleći s tom zajednicom i dobro i zlo." Recenzent je istaknuo kako je za kauzu veliki doprinos što se autorica uhvatila u koštac zacijelo s jednim od najdelikatnijih pitanja koje ne može mimoći ovaj postupak, a to je: kako se Riječka Majka odnosila prema nacionalnom pitanju i nacionalnoj pripadnosti kada je u pitanje došla teritorijalna i politička pripadnost grada Rijeke nakon Prvoga svjetskog rata.

Prigodnu riječ na predavljanju uputila je vrhovna glavarica sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci s. Nives Stubičar. Predstavljacima i svim okupljenima na sudjelovanju zahvalila je autorica knjige i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Zaključno, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci mons. Sanjin Francetić vjernicima je kazao kako je Riječka Majka krštena u ovoj najstarijoj riječkoj župnoj crkvi te da se u

njoj još uvijek nalazi krstionica iz tog vremena.

Promocija knjige okupila je veliki broj vjernika i sestara iz Riječke metropolije, a odazvala joj se i poglavarica talijanske sestrinske zajednice s. Elena Agosto. U glazbenom dijelu nastupile su učenice Ženskoga učeničkog doma „Marija Krucifiksa Kozulić“ te Barbara Brezac Benigar i Vlaho Prohaska koji su premijerno izveli skladbu posvećenu Riječkoj Majci. Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić umrla je na glasu svetosti prije 95 godina i za nju se vodi postupak za proglašenje blaženom i svetom.

Helena Anušić

Spomen-slavlje obljetnica Riječke Majke predvodio biskup Škvorčević

Na 95. obljetnicu preminuća i 125. obljetnicu rođenja službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, nazvane Riječkom Majkom, 29. rujna u samostanu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci misno slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević. Izraze dobrodošlice biskupu i sudionicima slavlja uputila je vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar.

U uvodu biskup je spomenuo kako nije slučajno da jedan biskup iz Slavonije predvodi to misno slavlje, jer sestre Presvetog Srca Isusova već 80 godina djeluju u Slatini, ugrađene 20 godina u Požešku biskupiju koja se prošle nedjelje spomenula navedene obljetnice svojim Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom. Istaknuo je kako je znakovito da je Majka Marija Krucifiksa napustila ovozemaljski život na današnji dan i pridružila se nebeskom zboru svetih arkanđela Mihaela, Gabrijela i Rafaela, poželjveši da ovaj blagdan daruje sudionicima slavlja duhovnu snagu od koje je ona živjela.

U homiliji biskup je podsjetio kako se u imenu pojedinog arkanđela krije starozavjetno Božje ime na hebrejskom – „El“, „Elohin“, što upućuje na to da su anđeli stvorena duhovna bića najtješnje povezana s Bogom, a potom i s čovjekom kao duhovno-tjelesnim bićem, slikom i prilikom Božjom. Istaknuo je da anđeli na neki način zastupaju sva stvorenja pred Bogom, ponajprije čovjeka, te su njegovi čuvari. Na temelju prvog čitanja iz Knjige Otkrivenja sv. Ivana apostola biskup je upozorio kako su se anđeli kao bića stvorene, a ne apsolutne slobode mogli opredijeliti protiv Boga, i da nas sveti pisac izvješćuje kako se to i dogodilo, slikajući to kao rat na nebu u kojem je pobijedio Mihael i njegovi anđeli, čije ime znači „Tko kao Bog?“ Biskup je potom protumačio neuhvatljivost i izazovnost ljudske slobode ranjene zlom, koja vođena sebičnošću dovodi čovjeka do opredjeljenja koja su protiv njega samoga, čine ga žrtvom zla i osuđenikom na smrt. Istaknuo je kako znanost nema odgovora na pitanje ljudske slobode, zla i smrti, te da nas Objava Božja po sv. Ivanu uči kako je jedino Isus Krist, Sin Božji svojom mukom i smrću, snagom ljubavi kojom je žrtvovao sebe za nas na križu pobijedio anđeosku i ljudsku pobunu protiv Boga, oduzeo moć zlu i smrti te uspostavio čovjeka u punom dostojanstvu njegove slobode. Biskup je spomenuo kako se mlada riječka djevojka Marija Kozulić u prvoj polovici 20. stoljeća susrela s tim dramatičnim pitanjem slobode i traganja za pravim opredjeljenjem. Naglasio je da nam nije moguće protumačiti kako se u našoj nutрини događaju duhovni procesi koji dovode do uvida o smislu naših opredjeljenja za Boga

i pokreću slobodu da izabere Isusov put, kao što se to dogodilo s Marijom Kozulić. Dar je to Božji, zaključio je. Na temelju evanđeoskog ulomka o Natanaelovu susretu s Isusom i njegove peterostruke upotrebe riječi „gledati“ i „vidjeti“, biskup je kazao kako je vjera moć našega duha kojim vidimo sebe i život Božjim pogledom. Upitao je nazočne kojim pogledom gledaju svoj ljudski život, svoje postojanje ranjeno zlom i smrću? Zaključio je da počesto ne vidimo dobro jer nam je zloća kojom smo ranjeni pomutila pogled. Potrebno je stoga u dubini svoga bića progledati vjerom u Isusa Krista u kojem nam je Bog omogućio da vidimo istinu o nama, obznanjenoj u punini u njegovoj muci i smrti na križu, pobjedi nad zlom. Nadovezujući se na tu tvrdnju, biskup je rekao kako je Majka Marija Krucifiksa iz takvog pogleda vjere, bila potpomognuta u svom opredjeljenju da uloži svoj život za siromašne, bolesne, prezrene, za odgoj onih koji nemaju mogućnosti školovanja. Sjedinila je svoj život s njegovim križem, o čemu svjedoči i njezino redovničko ime Krucifiksa, „Razapeta“. Pozvao je vjernike da se slijedeći primjer Majke Marije Krucifikse ne odreknu Božjeg nauma o njima, ostvarenog u ljubavi Isusa Krista na križu. Zaključio je homiliju riječima: „Neka moli s nama i za nas službenica Božja Majka Marija Krucifiksa da budemo gorljivije duše za Boga, pa da poput nje vidimo ono što drugi ne vide, da se naša sloboda osnažena Božjom prisutnošću u nama opredjeljuje za ono što je njegovo te i mi budemo pobjednici s Isusom Kristom u našim ljudskim malenostima i nemoćima“. Nakon popričesne svi nazočni uputili su Bogu molitvu za proglašenje blaženom Majke Marije Krucifikse Kozulić. Vrhovna glavarica s. Nives Stubičar uručila je potom biskupu brončani reljef Službenice Božje, a kućna poglavarica s. Dobroslava Mlakić zahvalila je biskupu i svima nazočnima za sudjelovanje na slavlju. Biskup se kratko zadržao u razgovoru s vrtičkom djecom koja su sudjelovala na misi i pjevala za vrijeme pričesti te je njihovim roditeljima zahvalio za opredjeljenje da im djeca u katoličkom vrtiću rastu u ozračju Isusove ljubavi, zazvavši na sve Božji blagoslov. (ika.hr)

Slatinski vjernici na misnom slavlju u Rijeci

Obilježavajući 95. obljetnicu od smrti Majke Marije Krucifikse Kozulić, slatinske časne sestre Družbe Presvetog Srca Isusova organizirale su 29. rujna odlazak u Rijeku na središnje misno slavlje u samostan Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Bio je to samo jedan u nizu znakova ljubavi i zahvalnosti časnih sestara i slatinskih vjernika prema Majci Mariji Krucifiksi Kozulić, ali i Slatinčana prema svojim časnim sestrama Presvetog Srca Isusova čiju su 80. obljetnicu djelovanja obilježili početkom srpnja prigodnim programom.

Obilježavanje 95. obljetnice od smrti Majke Marije Krucifikse počelo je 28. rujna cjelodnevnim euharistijskim klanjanjem, posebnim programom učenika slatinskih škola i njihovih vjeroučiteljica te svečanim euharistijskim slavljem koje su služili župnici vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić u dvorištu samostana Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, a nastavilo se sutradan u Rijeci.

Na put u Rijeku u jutarnjim satima krenulo je četrdesetak vjernika. Autobus je, praćen molitvom i pjesmom, iza sebe ostavljao kilometre prijeđenog puta i u ranim poslijepodnevnom satima stigli smo na odredište. Dolaskom u Rijeku posjetili smo samostan „Nazaret“, Kuću maticu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, gdje nas je pozdravila i dobrodošlicu zaželjela vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, nekoć časna sestra u Slatini. Sestra Krešimira, koja je i predvodila ovo putovanje, poklonila je s. Nives sliku Bogorodice slatinskog slikara Josipa Jurkina, dar gospođe Đurđice Tkalčević. Nakon okrepe koju su nam pripremile časne sestre, s. Nives nas je upoznala s radom samostana i dječjeg vrtića. Promatrajući razigrane mališane,

nismo mogli ne pomisliti kako je sreća biti zaogrnut tolikom ljubavlju i rasti uz one kojima je životno poslanje dobročiniteljstvo, blagost i ljubaznost. Put nas je vodio dalje, na Trsat, Majci Božjoj Trsatskoj kojoj smo se molili naglas, a molitvu i pjesmu predvodila je naša s. Krešimira. Mnoge su se naše vjernice i ispovijedale tražeći potpuni oprost u trsatskom svetištu. Sljedeća naša postaja bio je samostan Presvetog Srca Isusova, Kuća utemeljenja, gdje smo u obnovljenom vrtnom prostoru prisustvovali misnom slavlju koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. U obredu je sudjelovao i naš slatinski župnik Dragan Hrgić. Dobrodošlicu biskupu i sudionicima slavlja uputila je vrhovna glavarica Družbe s. Nives.

Uvodeći u misno slavlje, biskup je spomenuo kako nije slučajnost da biskup iz Slavonije predvodi to misno slavlje, jer sestre Presvetog Srca Isusova već 80 godina djeluju u Slatini koja je 20 godina sastavnica Požeške biskupije. Istaknuo je i znakovitost preminuća Majke Marije Krucifikse na današnji dan, dan svetih arkanđela Mihaela, Gabrijela i Rafaela te poželio da ovaj blagdan svima nama podari duhovnu snagu koja je Majku Mariju Krucifiksu Kozulić kripjela za života, a koja je traganjem za pravim opredjeljenjem izabrala Isusov put. Obraćajući se prisutnima, zaključio je da često ne vidimo dobro jer nam je zloća kojom smo ranjeni pomutila pogled i pozvao nas da slijedimo primjer Majke Krucifikse te budemo gorljivije duše za Boga. Nakon što smo svi Bogu uputili molitvu za proglašenje Majke Marije Krucifikse Kozulić blaženom, vrhovna glavarica s. Nives uručila je biskupu brončani reljef Službenice Božje, a s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze i kućna predstojnica, zahvalila je biskupu i svima prisutnima za sudjelovanje na slavlju. Na kraju misnoga slavlja biskup je posebnu pozornost posvetio najmlađima, zboru dječjeg vrtića čija je pjesma „ljepša i od poja ptica“ koje su se tijekom mise oglašavale iz krošnje magnolije posađene rukom Majke Marije Kozulić. Zahvalio je i njihovim roditeljima što su se opredijelili za katolički vrtić. Nakon misnoga slavlja osnaženi Isusovom ljubavi i ispraćeni kao najdraži gosti krenuli smo iz Rijeke put ravne Slavonije u našu Slatinu. Putem nas je pratila molitva, pjesma i blaženstvo proživljenog dana.

Zorica Varga

Hrvatska treba ljude poput Riječke Majke

U marketinškom dobu u kojem živimo, tvrtke koje žele preživjeti moraju biti agresivne u promociji. Da bi njihova poruka došla do ciljane skupine, ona mora biti upečatljiva, provokativna, drugačija... Marketing je cijela znanost, iza jednog slogana stoji hrpa profesionalaca koji katkad mjesecima analiziraju tržište, društvo u cjelini, pa tek potom odabiru poruku s kojom će ići u javnost. Ta poruka, dakako, prodaje proizvod. Hrvatski gradovi su posljednjih dana bili oblijepljeni porukom: „Hrvatska treba ljude koji će vjerovati u sebe“. Koliko god se ova poruka činila

poticajnom u vrijeme kad društvo u cjelini upada u stanje beznađa, kad se stječe dojam da svijet nezadrživo ide u krivom smjeru i da pojedinac tu baš ništa ne može učiniti, ipak treba naglasiti da vjera u samoga sebe ipak nije tako savršeni alat za ljudsku sreću. Još je britanski književnik Chesterton mudro primijetio da se tu, ako je o vjeri u sebe riječ, radi o – luđacima. Ovo je ustvari ekstremna panegostična misao koja pokazuje isti paradoks kao i druga krajnost materijalizma. Čovjek koji ne može vjerovati svojim osjetilima, poentira Chesterton, i čovjek koji ne može vjerovati ni u što osim u njih, jednako su ljudi, ali njihovu ludost ne dokazuje zabluda u njihovu argumentu, nego bjelodana zabluda čitava njihova života. Čovjek koji je okrenut samo sebi, koji je samo sebe podigao na pijedestal sveobuhvatnoga smisla, postat će slika one zmije koja sama sebi jede rep. Degradirana životinja, onoga časa kada si je vlastitaj slobodi oduzela božansko u sebi, postala je animalna. Zdrav čovjek je, naime, svjestan da je grešan, ili ako vam se više sviđa, da je malen i okrnjen. Zdrav čovjek, mogli bismo reći, zna da ima u sebi ludosti. Lud čovjek pak je posve uvjeren da nije lud. Hrvatska stoga treba ljude koji su svjesni svoje malenosti. Ponizne i skromne ljude koji izgaraju za drugoga.

Blagoslivljajući sve

I danas dobronamjerni putnici mogu pogledati ploču koju su zahvalni Riječani podigli Majci Krucifiksi u njezinu prvom zavodu: „Bila je prava majka siročadi, siromaha, napuštenih; osiguravajući im besplatno krov, zaklon, hranu, odjeću, odgoj i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima slavi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru i ozbiljnu. Blagoslovljena siročad upućuje svoje molitve za ljubljenu svoju Majku da primi što prije nagradu Neba, jer je za Nebo živjela“.

Vratimo se mrvicu u prošlost. Dalju od ove koja nas toliko tereti, ne brinite. Krajem XIX. stoljeća Rijeka kao grad jako raste i razvija se. No, unatoč gospodarskom evidentnom rastu, i sirotinje je sve više. Rijeka je tada imala nekoliko karitativnih ustanova koje su skrbile o potrebitima. Riječanka Marija Kozulić je snažno osjećala bol i trpljenje siromaha. Kako i ne bi, i sama je prošla kalvariju kada je njezina bogata i uspješna pomorska obitelj bankrotirala. Marija je bila među odraslijom djecom, rođena je 20. rujna 1852. godine, te se željela zaposliti kako bi što bolje pomogla obitelji. U takvim se prilikama naučila nesebično žrtvovati i živjeti dubokim životom vjere. Zanimljivo je to, ne kaže narod uzalud „nije svako zlo za zlo“,

a puno puta se dogodi da čovjek baš u kalvariji vlastita života shvati smisao i odbaci duhovno sljepilo. Marija Kozulić je bila aktivna kod riječkih kapucina i tu je pomagala siromašnim djevojkama. Teško je ljudima koji su možda malo dalje od Providnosti uspjeli shvatiti nevjerovatnu intervenciju Boga u živote onih koji mu se posve predaju u svojoj slobodi, zato jer sami to žele. Biblija kaže: „Bog sve okreće na dobro s onima koji ga ljube“. I uistinu jest tako. Tako je Bog dotaknuo svojom milosnom rukom i mladu Mariju. Uz pomoć brojnih dobročinitelja kupila je jednu vilu i u njoj 1. listopada 1895. godine osnovala karitativnu ustanovu pod nazivom Zavod Presvetoga Srca Isusova. Nad velikim ulaznim vratima zavoda bilo je napisano: „Našao sam onoga koji me je spasio“, a pokraj vrata uzdizao se veliki drveni kip anđela čuvara koji zakriljuje malu djevojčicu.

Pravi primjer

Marija je vjerovala u sebe, dakako. Ali je prvenstveno vjerovala u Providnost, stavivši prave stvari na pravo mjesto. Prva Božja zapovijed je jasna: „Ja sam Gospodin Bog tvoj i ne imam drugih bogova osim mene“. Marija je čula za neku sirotu djevojku, Liberata se zvala, kako luta noću gradom. Našla je djevojku u napuštenom području i dovela je u svoj dom. Nakon nje, mnoge Riječanke, napuštena djeca i djeca u potrebi, našli su utočište u krilu Marije Kozulić. Upravo u ovom činu davanja za druge, izgaranja za druge, spremnosti na žrtvu, Marija je otkrila najveći poziv ljubavi. Nema veće radosti od ove: nesretnog čovjeka učiniti manje nesretnim.

Ostavljenom i odbačenom pružiti ruku. Upravo kroz ta konkretna djela kršćanske ljubavi, kroz molitvu, svete sakramente, Marija je shvatila koji je njezin poziv – briga za napuštene djevojčice, biti njihova majka. Po svetim redovničkim zavjetima ona se zajedno sa svojim prvim suradnicama stavila posve Bogu na raspolaganje za tu službu, a Crkva je po senjskom biskupu, 6. srpnja 1899. godine, odobrila Konstitucije nove Družbe koju je Marija osnovala. Kako je naveo o. Dorotej Toić, u školi Presvetoga Srca Isusova Marija Krucifiksa se nadahnjivala za svoj apostolat, učila je gledati na život srcem i to majčinskim. Ona je bila svjesna da svim siroticama mora pružiti jednako ljubavi, ali gdje naći toliko žara osim u Božanskom Srcu? Zato mu se ona s čežnjom obraća: „Želim se nastaniti u Srcu moga dobrog Boga te ću i ja gorjeti od vatre ondje gdje izgara moj Isus. Zatvoreno u njegovu Božanskom Srcu, moje će srce živjeti od ljubavi. Napor i bol bit će mi slatki s Isusom. Nema radosti, nema mira, osim u Srcu Isusovu“. To je isto željela i za svoje sestre: da se svetim žarom trude steći i rasti u ljubavi prema maleanima, slabima, bolesnima. Jer Bog se otkriva samo srcima punim ljubavi. Nakon jedne kušnje svojim je sestrama rekla: „Oh, kad biste znale koliko košta ljubav“. Ljubav često znači trpljenje, otkidanje i od onoga najdražeg, duhovnog. Za Majku Mariju Krucifiksu ljubav će često tražiti da se ona udalji od njegova zagrljaja kako bi mogla raditi na Božju čast i za duše. Biti raspoloživa i spremna napustiti Boga zbog Boga kako bi mogla pomoći siroticama koje su trebale majku. Poučena tim iskustvom, govorila je svojim duhovnim kćerima: „Tko ne zna trpjeti, ne zna živjeti. Tko ne želi trpjeti, ne može biti kći Srca Isusova, jer je to srce čovjeka boli. Kćeri toga srca moraju biti kćeri žrtve“.

Naša Marija Krucifiksa Kozulić je pravi primjer kršćanske odgovornosti i ljubavi. U 70. godini života, 29. rujna 1922. preselila se ova naša Riječanka u nebeski Jeruzalem. Zamislite, živite ovaj život na takav način da vas vaši sugrađani prozovu – Majkom. Riječkom Majkom. Nema ljepše riječi koja zorno svjedoči koliko je ova časna bila omiljena u gradu podno drevnog Trsatata. Tako žive ljudi koji vjeruju da je smisao života: ljubav, izgaranje i briga za potrebite. (novilist.hr)

Marin Miletić

Dan službenice Božje Marije Krucifikse

Prigodnim duhovno-formativnim sadržajem svakog **29. u mjesecu** obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulčić.

U samostanu Presv. Srca Isusova

(Rijeka - Pomerio 17)

Večernja u 17.15 sati

Krunica u 17.30 sati

Euharistijsko slavlje u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

U Kući matici

Samostan "Nazaret"

(Rijeka - Cvetkov trg 5)

Euharistijsko slavlje u 7 sati

Euharistijsko klanjanje od 15 do 18 sati

U Kući novicijata

(Zagreb - A. Alagovića 44)

Euharistijsko klanjanje od 8.30 do 12 sati

U samostanu Gospe Lurdske

(Slatina - Braće Radića 19)

Euharistijsko klanjanje

od 7.30 do 18.30 sati

Euharistijsko slavlje u 18.30 sati

U samostanu Bezgrješne

(Kraljevica - Strossmayerova 14)

Euharistijsko slavlje u 9 sati

u župnoj crkvi sv. Nikole

Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati

u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM

(Gospić)

Euharistijsko slavlje u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

Milosti primljene zagovorom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulčić možete javiti na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić,

postulatorica kauze za proglašenje blaženom Utemeljiteljice

Družbe sestara Presvetog Srca Isusova

Pomerio 17, 51 000 Rijeka

e-adresa: postulatura.m.k.kozulic@gmail.com

dobroslavam@yahoo.it

Tel./faks: 051 325 936

Svaki put kada se susretnemo s nekim ljudskim bićem u ljubavi, dovodimo se u situaciju da naučimo nešto novo o Bogu.

Papa Franjo

Proslava svetkovine Družbe na Drenovi

Svetkovina Presvetog Srca Isusova i ove godine svečano proslavljena u Kući matici naše Družbe u Rijeci na Drenovi. Prijepodneвно euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli u 10.30 sati predvodio je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. U koncelebraciji je bilo desetak svećenika i dva đakona, a liturgijsko slavlje pjevanjem su animirale sestre naše Družbe pod ravnanjem s. Valentine Marinović. Nadbiskup Devčić potaknuo je sve nazočne na promišljanje o bezgraničnoj Božjoj ljubavi koja sve pokreće, koja čovjeka stvara i spašava, ali i poziva na sebedarnu ljubav po uzoru na onu koja nam se očitovala u Isusovu probodenom Srcu. Bez ljubavi koja nema granica, nema sreće unatoč svemu što možemo imati. Takve ljubavi treba u svakom vremenu. I danas su nam potrebni svjedoci autentične Božje ljubavi bez koje nema pravoga života, istaknuo je mons. Devčić, zahvaljujući ujedno za život i djelovanje sestara naše Družbe čije postojanje proizlazi iz ljubavi Presvetog Srca Isusova.

Nakon prijepodnevnoga misnog slavlja uslijedilo je euharistijsko klanjanje do večernje sv. mise u 18 sati koju je predvodio don dr. Elvis Ražov, pročelnik Teološko-katehetskog odjela Sveučilišta u Zadru u koncelebraciji s o. Franjom Kovalom, mons. Gabrijelom Bratinom i vlč. Tomislavom Miletićem. Tijekom slavlja liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor s Drenove „Lahor“ pod ravnanjem prof. Daniele Marinović. U prigodnoj homiliji don Elvis je na temelju povijesnih i otačkih spisa te evanđeoskog svjedočanstva sv. Ivana apostola ukazao na bit štovanja otajstva Božje ljubavi koja nam se objavila u Kristovu probodenom Srcu iz kojeg su potekle krv i voda, baš kao što je to bilo vidljivo i prilikom židovskih žrtvenih obreda u hramu kad su se o devetoj uri žrtvovali jaganjci. Probodeno srce Isusa, nevinog jaganjca bez ijedne mane, postaje tako sveti Božji hram, mjesto istinske i jedine čiste žrtve, iz kojeg do nas dopiru znakovi otajstva Crkve. Ta Ljubav, koju smo pozvani gledati, biva probodena na Kalvariji i ostaje neuzvratačna, izdana, neprihvaćena. Tu postaje jasno što nam je činiti. Bog ničim ne uzvrća, već samo ljubavlju, a spokoj nalazimo samo onda kad nasljedujemo njegovo Srce kao instrumenti njegove ljubavi za sve ljude, istaknuo je don Elvis.

Slavlju svetkovine prethodila je trodnevna duhovna priprava koju je od 20. do 22. lipnja predvodio fra Ivan Miklenić, OFM. Fra Ivan je sve nazočne poticao na autentično življenje kršćanskoga života u svjetlu Božje riječi koja nam se tih dana nudila u liturgijskim slavljinama. Prvoga dana trodnevnice razmatrali smo o ljubavi prema neprijateljima; drugoga dana tema su bila dobra djela koja čovjeka čine pravednim pred Bogom, a koja smo pozvani činiti u

skrovitosti, dok je treći dan bio posvećen razmatranju o zahtjevima prave molitve u kojoj se od nas traži prije svega da dopustimo da nas Bog oblikuje po mjerama svoga Srca, jer njegovo je Srce, iako probodeno, puno ljubavi za sve koji ga zazivaju. U predvečerje svetkovine Družbe ostali smo u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom kako bi naše srce sam Isus učinio po svome Srcu.

Svetoj Margareti Mariji Alacoque Isus je dao doživjeti tu izmjenu srca već pri prvoj objavi, kada joj je izričito rekao da je ona neprikladno sredstvo za provođenje zadaće koju joj je on sam povjerio. Što je Isus potom učinio? – Zatražio je od nje srce, a ona ga je molila da ga uzme k sebi. I to je Isus učinio. Stavio je njezino srce u svoje klanjanje dostojno Srce. Njezino maleno srce našlo se u plamenoj peći Srca Isusova, a

kad je Isus vratio srce Margareti Mariji ono je nalikovalo jednom ognjenom plamenu u liku srca. Tom prilikom Isus joj je rekao: „Gledaj sada, moja preljubljeni, dragocjen zalog moje ljubavi, koji u tvom boku zatvara malenu iskru mogega najživljeg plamena da ti posluži kao srce i da te do posljednjeg časa sažiže“. Kako se Margareta Marija toga časa osjećala opisuje ona sama: „Ne mogu se više baviti nijednom drugom stvari, nego samo presvetim Srcem mojega Isusa. Zadovoljno ću umrijeti mognem li mu samo neku čast pribaviti... Samo ako ga ljubim i ako On vlada, to mi je sasvim dovoljno“ (Vie et OEuvres, II., 107, 379-380).

s. Marijana Mohorić

Obljetnica samostana časnih sestara u Slatini

Veliki jubilej, osamdeset godina samostana časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini, svečano je proslavljen u Zavičajnom muzeju prigodnim programom. U dvije dvorane Zavičajnog muzeja postavljena je izložba posvećena časnim sestrama Presvetog Srca Isusova koja je bila otvorena od 30. lipnja do 10. kolovoza. Organizatori jubileja su Župa svetog Josipa Slatina, Zavičajni muzej i Matica hrvatska Ogranak Slatina u čije ime su govorili Dragica Šuvak, ravnateljica Muzeja, velečasni Dragan Hrgić, župnik Župe svetog Josipa, Zorica Varga, predsjednica Matice i sestra Nives Stubičar, vrhovna glavarica Družbe iz Rijeke, koja je do 2012. godine provela 14 godina u slatinskom samostanu. Družba sestara Presvetog Srca Isusova hrvatska je redovnička zajednica koju je utemeljila Marija Krucifiksa Kozulić, a u Slatini je od 1937. godine. Slavljenice je pozdravio i Denis Ostrošić, gradonačelnik Slatine, poklonivši im pritom cvijeće i umjetničku sliku Josipa Gribla. U programu je promovirana knjiga o časnim sestrama u izdanju Matice hrvatske koju je predstavila Ksenija Vujanović-Juras,

ravnateljica Osnovne škole Josipa Kozarca i potpredsjednica Matice hrvatske Ogranak Slatina. Svoj prilog o časnim sestrama i samostanu dale su i učenice Ena Knežević i Nina Halužan pročitavši dvije pjesme napisane za ovu prigodu. Na početku i na kraju programa nastupio je crkveni zbor pod ravnanjem Eve Balković, poznate slatinske glazbenice. Kao dio programa obilježavanja obljetnice svečanu svetu misu predvodio je požeški biskup mons. Antun Škvorčević u crkvi svetog Josipa Slatina, u nedjelju 2. srpnja u 10.30 sati. (www.icv.hr)

Predstavljena knjiga i otvorena izložba o 80. godina djelovanja samostana časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini

U organizaciji Župe sv. Josipa Slatina, Zavičajnog muzeja Slatina i Matice hrvatske Ogranak Slatina, a u povodu 80. godina djelovanja samostana časnih sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini, u petak 30. lipnja u Zavičajnom muzeju Slatina održano je otvorenje izložbe i predstavljanje knjige uz prigodni program. Redovnička zajednica časnih sestara Presvetog

Srca Isusova djeluje u Slatini od 1937. godine. Svojom molitvom i radom prisutne su u crkvama, školama, te humanitarnim aktivnostima prema bližnjima i potrebitima od svoga dolaska do današnjih dana. Njihov osmijeh, topla riječ i blagost unose radost i duhovno bogatstvo u svaku zajednicu, pa tako i u našu slatinsku koja im se slavljem 80. obljetnice skromno odužuje. Čestitka i zahvala za njihov rad i žrtvu uobličena je u prigodnu knjižicu za koju se nadamo da će u svakom slatinskom domu trajno svjedočiti o djelovanju časnih u našem gradu. Knjižica će se moći nabaviti na otvorenju izložbe, čime ćemo svi zajedno pomoći buduće djelovanje samostana časnih sestara Presvetog Srca Isusova na radost svih Slatinčana. Izložbu je otvorio gradonačelnik Grada Slatine Denis Ostošić koji je časnim sestrama uz čestitku predao i prigodan poklon. (radioslatina.hr/)

Osamdeseta obljetnica djelovanja sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini

Požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je 2. srpnja misno slavlje u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini prigodom proslave 80. obljetnice djelovanja sestara Presvetog Srca Isusova u tome gradu. Dobrodošlicu mu je uputio župnik Dragan Hrgić zajedno s mladima koji su mu uručili darove. U ime sestara Družbe Presvetog Srca Isusova biskupa je pozdravila vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, izrazivši radost što se odazvao njihovu pozivu da predvodi zahvalno euharistijsko slavlje u Slatini. U znak zahvalnosti darovala mu je misnicu i dvije svijeće: jednu s njegovim biskupskim grbom, a drugu s grbom svoje Družbe, rekavši da mu sestre tim skromnim darovima žele čestitati tri jubileja: 45. obljetnicu svećeništva, 20. obljetnicu biskupstva i 20. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije. Zahvalila je Bogu što je kroz to vrijeme podržavao i pratio sestre u njihovu djelovanju, a onda i mnogim generacijama Slatinčana koji su s ljubavlju i posebnom naklonošću primali sestre, pomagali im, s njima dijelili dobro i zlo i s njima zajedno molili. Riječ zahvalnosti uputila je svim župnicima i kapelanima slatinske župe, osobito sadašnjem

župniku Draganu Hrgiću, koji su surađivali sa sestrama i s njima se zajedno suočavali s raznim izazovima u pastoralnom radu.

Biskup je u uvodnoj riječi rekao da je došao radovati se sa Slatinčanima i s njihovim redovnicama u povodu 80. obljetnice njihova djelovanja u Slatini. Rekao je „da u ovom slavlju ne želimo u prvom redu govoriti o godinama, nego o dragocjenoj baštini prisutnosti sestara Družbe Presvetog Srca Isusova i evanđelju koje su po nadahnuću svoje Majke utemeljiteljice službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić nastojale u Slatini svjedočiti u službenju čovjeku, osobito najmanjem“.

Čestitao je sestrama na svemu dobrom koje su tijekom 80 godina učinile u Slatini. Podsjetio je da se taj dan u susjednoj župi Nova Bukovica održava slavlje mlade mise, i pozvao nazočne da u zahvalnost Bogu za služenje sestara u Slatini pridruže i zahvalnost za mladog svećenika Ivana Ereiza koji prinosi Bogu svoju prvu misnu žrtvu. Istaknuo je kako su sestre dvadeset godina od svoga osamdesetogodišnjega djelovanja u Slatini ugradile u Požešku biskupiju te ustvrdio da bi bez njihove karizme ova mlada mjesna Crkva bila siromašnija. Izrazio je radost što su sestre u mogućnosti i nadalje ostati u Slatini, pozvavši nazočne na molitvu za nova svećenička i redovnička zvanja.

U homiliji biskup se zanimao kako su sestre doputovale iz Rijeke u Slatinu, jesu li pomalo umorne od puta i kako podnose ljetnu vrućinu, izrazivši uvjerenje da im unatoč svemu ne nedostaje pozornosti duha za Boga i njegovu naviještenu riječ. Spomenuo je da je protekloga petka predstavljena knjiga o sestarskih osamdeset godina u Slatini, da su u njoj nabrojani podaci koji se nazivaju povijesima, ali da „iza svega toga postoji jedna pozadina koju ne znamo opisati, ne uspijevamo do kraja dohvatiti, ustvrdivši da nam

naviještena Božja riječ pomaže otkriti joj otajstvene dimenzije u koje se po ovom slavlju želimo uključiti“.

Potom je biskup na primjeru utemeljiteljice sestara Družbe Presvetog Srca Isusova predstavio kako je Bog „u pozadini naših ljudskih sudbina i životnih zbivanja“. Jedna riječ-ka djevojka, rekao je, odlučila je osnovati Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, nakon što je uronjena u Božji svijet promišljala o sebi, o svojoj budućnosti i o životu ljudi na ovim našim prostorima po Božjim mjerilima, o kojima Isus govori u pročitanim evanđeoskim ulomcima. Pojašnjavajući ta mjerila, biskup je rekao „da nas je Isus želio upozoriti na opasnost da naša ljubav, ta najveća moć našega duha - ako nije poslagana u ljestvicu na čijem je prvom mjestu Bog, a onda iza njega otac, majka, sin ili kćer - bude usmjerena na ono što je sebično, kratkoročno i kratkovidno“. Ako stavimo oca ili majku prije Boga, nećemo dovoljno dobro ljubiti ni oca ni majku, urušit će se Božji sustav, u kojem nas je smislila i u život pozvala Božja ljubav. Rekao je da „danas na poseban način želimo zahvaliti službenici Božjoj Majci Mariji Krucifiksi Kozulić što je imala srce pozorno za ono što je Bog o nama objavio u Isusu Kristu, i što je bila na svoj način prorok, jer je stavila Boga na prvo mjesto, razmišljala o sebi i svijetu Božjim mislima, donosila zaključke u svjetlu Božjega Duha“. Rekao je da je „tako u njoj bilo živo ono što je u krštenju postala, kako u drugom misnom čitanju poučava sv. Pavao: dionikom Isusova proročkog, svećeničkog i kraljevskog poslanja“. Protumačio je kako je ona u toj osjetljivosti za Boga utemeljila sestarsku zajednicu koja je istom proročkom osjetljivošću započela služiti čovjeku, te u različitim povijesnim - nerijetko teškim - okolnostima služila čovjeku i Božjoj ljubavi kojom je u Isusu Kristu slomio i samu smrt te nam darovao puninu života. Zaključio je biskup kako u djelu Majke Marije Krucifikse Kozulić „prepoznamo Boga na djelu koji usred povijesti naše ljudske nemoći izvodi svoju povijest spasenja i daje smisao našem postojanju“. Biskup je istaknuo kako je služenje sestara službenice Božje Marije Krucifikse ugrađeno u požešku mjesnu Crkvu, „u kojoj živimo i ostvarujemo svoju pripadnost jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi, što ćemo o 20. obljetnici njezina utemeljenja

na poseban način očitovati Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom“. Rekao je da se iz navedenih razloga raduje sestarskom sudjelovanju u tom događaju.

Na kraju misnog slavlja biskup je rekao „da nam je uvijek lijepo s našim slatinskim sestrama, a osobito danas kad su okupljene u velikom broju na čelu s vrhovnom glavaticom s. Nives koja je podrijetlom iz ovih krajeva, i koja je više od deset godina služila u Slatini“. Još jednom je sestrama čestitao njihov jubilej, a nazočni su njegovu čestitku popratili gromoglasnim pljeskom. Biskup je dodao i svoju zahvalnost na lijepim riječima koje su mu na početku slavlja uputili župnik i s. Nives, kao i na darovima koje su mu uručili. Pozvao je sestre na slavlje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa, idućega 24. rujna u Požegi. Zahvalio je svim slatinskim svećenicima koji su kroz minulih 80 godina surađivali sa sestrama: od Julija Bürgera, Stjepana Mičevića i Franje Udovičića, koji su preminuli, preko Vladimira Škrinjarića do sadašnjeg župnika Dragana Hrgića. Kad jedni druge prihvaćamo, podupiremo, jedni drugima se radujemo i surađujemo onda je u tome sigurno prisutan Božji blagoslov, rekao je biskup i nad sestarsku zajednicu te sve vjernike obiju slatinskih župa zazvao Božji blagoslov. (ika.hr)

Jesi li ikada gledao kapi kiše zimskoga popodneva kako gusto padaju? Isto toliko osoba svakoga dana ulazi u vječnost, a gotovo nitko to ne primjećuje. Jednoga dana i sam ćeš biti jedna od tih kapi.

Van Thuan

Zlatna misa mons. mr. Tomislava Šporčića

U crkvi Presvetog Trojstva u Otočcu, 15. srpnja mons. mr. Tomislav Šporčić proslavio je zlatnu misu. Na svečanom slavlju koje mons. Tomislav Šporčić slavi u 75. godini života, sudjelovalo je mnoštvo vjernika, slavljениkova brojna rodbina i tri biskupa mons. mr. Zdenko Križić, gospičko-senjski biskup - ordinarij, mons. dr. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru i mons. mr. Tomislav Rogić, šibenski biskup, te dvadesetak braće svećenika. Pročitana je i čestitka kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkog nadbiskupa. Na svečanoj misi

crkva je bila potpuno ispunjena vjernicima iz Otočca, Ogulina i Senja, a misi su nazočili i župan ličko-senjski dr. Darko Milinović sa suradnicima te zamjenik gradonačelnika Otočca Nenad Janković. U svojoj homiliji biskup Križić je kazao kako danas imamo pred nama jednog svećenika koji je već 50 godina u Isusovu poslanju. Mnogi od vas, napose nazočnih svećenika, puno bolje poznaju mons. Šporčića od mene, ali u ovom kratkom vremenu od kako sam ga ja upoznao, vidio sam u njemu čovjeka koji se trudi i iskreno želi odgovoriti Isusu na sva njegova spomenuta traženja: i navještaj Božje riječi, i blizina ljudima patnje i molitvena zauzetost za narod. Nitko od svećenika ne može reći da je u svemu savršeno odgovorio tim Isusovim zahtjevima. Svi mi imamo svoje slabosti, svi mi usfalimo u mnogo čemu u našem poslanju, ali ne smijemo usfaliti u dobroj volji, u želji da budemo Isusu vjerni, u ulaganju određenog truda

da ispunimo Isusove zapovjedi. Mislim da velečasnom Tomislavu nitko ne može negirati baš to: dobru volju, želju da bude vjeran i dosljedan u poslanju koje mu je Isus povjerio, kao i trud koji je ulagao u sve gore navedene vrijednosti. Ja mu želim u ime Biskupije izreći iskrenu zahvalnost za 50 godina svećeničkog služenja u našoj Gospičko-senjskoj biskupiji i prije u Riječkoj nadbiskupiji. Kroz to vrijeme je zasigurno bilo puno radosti, ali nisu nedostajala i trpljenja. Nije

ovo trenutak da nabrajamo sve njegove zasluge. One su znane Bogu i to je najvažnije, i zato molimo Gospodina da mu bude nagrada, i što će zasigurno biti - kazao je biskup Križić. Euharistijsko slavlje animirao je crkveni zbor „Sv. Cecilija“ pod vodstvom s. Ljubomire Lešić, uz orguljsku pratnju prof. Branke Bernardi. Poslije mise upriličeno je predstavljanje knjige „Poziv, poslanje, služenje – Pedeset godina svećeništva Tomislava Šporčića“.

I. B.

Poziv, poslanje i služenje mons. Tomislava Šporčića

Povodom zlatomisničkog jubileja otočkog župnika mons. mr. Tomislava Šporčića, odnosno 50 godina njegova svećeništva, jučer je u crkvi Presvetoga Trojstva u Otočcu nakon 'zlatne maše' predstavljen zbornik koji se podnaslovom referira upravo na tu činjenicu jer mu je to i povod nastanka: „Poziv, poslanje i služenje – Pedeset godina svećeništva Tomislava Šporčića“. Knjigu su predsta-

vili Milan Kranjčević (jedan od autora tekstova zbornika, ujedno i moderator predstavljanja), biskup u miru mons. dr. Mile Bogović (također jedan od autora), dr. sc. Jasminka Brala-Mudrovčić (jedna od autorica) i dr. sc. Ivan Šporčić (urednik zbornika). S obzirom na opsežnost gradiva zbornika na 500-injak stranica nije bilo jednostavno njegove predstavljanje uklopiti u protokolarnih sat vremena, no uspjelo se. Nakon što je naglasio kako je zbornik dostojno i veliko priznanje slavljeniku mons. Tomislavu Šporčiću, gotovo na razini divot izdanja, a istovremeno prilog i još jedna potvrda Otočca kao kulturne prijestolnice Ličko-senjske županije, Kranjčević je najprije izdvojio trodijelnu strukturu knjige. Prvi dio „Zlatomisnik o sebi i svom pozivu“, kako govori i sam podnaslov „Razgovori sa stricem“, čine razgovori urednika Ivana Šporčića sa svojim stricem Tomislavom Šporčićem. Drugi dio knjige sadrži 15 stručnih i znanstvenih radova 15-orice autora o najrazličitijim segmentima Šporčićeva djelovanja kao svećenika, učitelja, suradnika, prijatelja, radnika, obnovitelja mnogih sakralnih objekata i predmeta, vrijednog kulturnog djelatnika (pogotovo u tiskanju raznih izdanja), duhovnog izgraditelja... Treći dio „Prilozi u čast zlatomisnika“ sadrže opće teme o kraju i ljudima povezanim sa mons. Šporčićem. Smještajući zbornik u formalne okvire monografije, spomenice i memoarskog djela, biskup Bogović je naglasio kako je upravo prvi dio zbornika donio novu kvalitetu i vrijednost te je odabirom takve forme s memoarskim elementima urednik Šporčić pomaknuo granice ovakvih sličnih izdanja postigavši dodatnu raznolikost i slojevitost već ionako impresivna sadržaja. Urednik je svoga strica opisao s više strana, ne samo njegovo pastoralno djelovanje nego i kuterevske, obiteljske korijene i mnoge životne okolnosti (rođen u vrijeme NDH, proživio cijelu komunističku Jugoslaviju i dočekao neovisnu hrvatsku državu, a pod crkvenim vidom rođen u povijesnoj Senjsko-modruško-krbavskoj biskupiji, stasao u Riječko-senjskoj nadbiskupiji i ušao u novoosnovanu Gospičko-senjsku biskupiju). To oslikava i naslovnica knjige na kojoj je grlo šterne koja se nalazi pred Šporčićevom rodom kućom. Šporčić je onaj rijetki svjedok vremena, okolina je u njega ucijepila sve ratne i

poratne strepnje, strahove i nedaće, pa su ti njegovi osobni osjećaji bili opipljivi u svakoj hrvatskoj kući u poraću od Vukovara do Dubrovnika (čime postaju univerzalni), rekao je biskup Bogović. Šporčića je puna Biskupija, kao nekoć arhiđakona Marka Mesića. Zato nije čudno da svoje tekstove prilažu tri biskupa. A o nekadašnjoj Otočkoj biskupiji prvi članak je napisao Karlo Mirth, rođen prije 100 godina na današnji dan, pa ovom prilikom pozdravljam i prisutnu Mirthovu rodbinu i drago mi je da se njegova obljetnica rođenja poklopila s ovim zlatomisničkim slavljem, dodao je Bogović. Autorske radove u zborniku nabrojila je i predstavila dr. sc. Jasminka Brala-Mudrovčić naglasivši da ti radovi u cjelini osvjetljavaju Tomislava Šporčića u svim aspektima življenja, kao izuzetno vrijednog i predanog radnika na svim poljima, svećenika i čovjeka spremnog na svakovrsnu žrtvu, moralnu disciplinu i molitvu... Urednik dr. sc. Ivan Šporčić poželio se osvrnuti samo na dva detalja s obzirom da su, kako je rekao, govornici prije njega dali doličan uvod i dovoljno rekli. Prisjetio se trenutka kad mu je na um pala ideja da bi mogao stricu za njegovu nadolazeću godišnjicu darovati knjigu u kojoj će ostati zapisane okolnosti njegova probijanja nakon 2. svjetskog rata te je doslovce sanjao svečanost zlatne mise. Kad je ideju iznio svome stricu, on ju je na početku u svojoj skromnosti odbio, ali s vremenom, srećom, prihvatio. Najveći pljesak odobravanja dobio je na kraju sam slavljenik, mons. Tomislav Šporčić koji je svoje djelovanje u 50 godina, ali i daljnji slijed, sažeo na anegdotalan način asocirajući upravo na svoje najprepoznatljivije osobine, marljivost, brzinu, upornost, točnost, nezaustavljivo pregalaštvo: „...neka i dalje bude ho-ruk, ho-ruk!“ (gospicko-senjska-biskupija.hr)

M.K.G.

Jubilarna slavlja sestara

Trinaest sestara Družbe Presvetog Srca Isusova proslavilo je u ponedjeljak 14. kolovoza svoje redovničke jubileje. Dijamantni redovnički jubilej (60. obljetnicu redovničkih zavjeta) obilježile su: s. Ana Vračić i s. Dominika Brulc. Zlatni redovnički jubilej (50. obljetnicu redovničkih zavjeta) proslavile su: s. Agata Raguž, s. Apolonija Krezo, s. Bernardina Maslač, s. Đurđenka Meštrić, s. Felicita Špehar, s. Gema Mrkonja, s. Marina Tadić-Šutra, s. Robertina Medven, s. Svjetlana Badrov, s. Valentina Marinović i s. Zvonimira Marojević.

Tim povodom riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić predvodio je svečano misno slavlje u crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi u zajedništvu s mnogobrojnim svećenicima Riječke metropolije iz župa u kojima sestre Družbe Presvetog Srca Isusova djeluju te u zajedništvu s mons. Guidom Assmanom iz Neussa, njemačkog grada u kojemu je djelovalo pet jubilariki. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Omišlja koji vodi jedna od zlatnih jubilariki.

Slavljenje redovničkih zavjeta i svećeničkih ređenja uvijek je povod za razmišljanje o otajstvu poziva što ga Bog upućuje čovjeku, rekao je nadbiskup Devčić u propovijedi. U traženju suradnika za spasenje svega stvorenoga nebeski Otac pozvao je i svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista. „U svjetlu starozavjetnih proročkih poziva te Marijina i Josipova poziva, zatim Isusova poziva apostolima i prvim učenicima, moramo gledati i sve pozive u povijesti Crkve. Kako smo rekli, već je stvaranje Božji poziv. A Crkva shvaća i krštenje kao novo stvaranje ili rođenje na novi život u Kristu, dakle kao poziv na život koji se sastoji u nasljedovanju Isusa i u participaciji u njegovu otkupiteljskom djelu. U tom smislu svi su ljudi pozvani biti suradnicima Božjega stvaralačkog i spasiteljskog djela.“ U nastavku je kazao kako se taj poziv osobito odnosi

na kršćane. Bog u Crkvi budi redovnička i svećenička zvanja i radi toga kako bi svi kršteni i svi ostali ljudi imali primjer i pomoć za življenje svaki svoga specifičnoga poziva. Svako životno stanje i zvanje znači određen Božji poziv na suradništvo s njime, na uključivanje u njegovo djelo spasenja svijeta i dovršenja svega

stvorenoga. Duhovna zvanja u Crkvi trajan su znak Božje zauzetosti za spasenje i promaknuće svakog čovjeka. U tom smislu može se reći da je svaki duhovni poziv Božje ljubavno pismo čovjeku i svemu stvorenome, kojim Bog potvrđuje da nikad ne odustaje od čovjeka i svoga stvorenja. U tom svjetlu trebate, drage sestre, gledati i svoj poziv. Bog vam ga nije dao samo radi vas, za vašu privatnu upotrebu, nego radi Crkve koja je sakrament njegova spasenja u svijetu, poručio je nadbiskup Devčić. Dodao je da Bog nikad ne šalje samo križeve, jer uvijek s njima daje i svoju milost, kako bismo ih mogli prihvatiti i nositi. „Dok danas razmišljate o svom proteklom životu koji je obilježilo vaše prihvaćanje Božjega poziva, dakako da se sjećate trenutaka kada vam se činilo da dodirujete zvijezde, da vam je nebo na dlanu. Ali ne možete se ne sjetiti i onih drugih trenutaka, kada ste bile žalosne poput Marije i Josipa zbog 'izgubljenog Isusa', kada ste poput proroka Jeremije zdvajale i predbacivale Bogu što vas je pozvao, štoviše, zaveo. Niti možete zaboraviti čase kada ste bile u svome Getsemaniju, moleći zajedno s Isusom nebeskog Oca da otkloni od vas čašu patnje i muke, a on vam je, slično kao i Pavlu, također velikom patniku zbog Božjeg poziva, svaki put odgovarao: 'Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje' (2 Kor 12, 9).“ Također, sestrama je poručio da imaju razloga pohvaliti se svojim slabostima i da to čine iz duboke poniznosti i svijesti jer bez Boga i Božje pomoći ništa ne bi bio i ništa ne bi postigao čime bi se mogao pohvaliti.

„Drage jubilarke, ako dobro i pogotovo ponizno promotrite svoj život, i vi ćete uočiti da ste više primile nego dale, štoviše, da je sve što jeste, što ste postigle i što vam se događalo protiv vaše volje, u konačnici ipak dar koji vam je Gospodin strpljivo godinama davao na razne načine, a ponajviše preko vaših sestara i ljudi kojima ste služile. Zato danas i uvijek neka u vašim srcima bude mjesta samo za 'hvala' i 'oprosti', a nipošto za hvastanje i nadimanje. Ako u tom svjetlu pogledate svoj život, vidjet ćete da su i brojna trpljenja Božji dar jer vas je Bog njima jačao u ustrajnosti i pouzdanju u njega i u konačno spasenje, koje daje onima koji ustraju do kraja.“ Na kraju mise čestitao je jubilarkama te potaknuo na molitvu za nova redovnička zvanja.

Helena Anušić

Katehetski dan u Riječkoj nadbiskupiji

U subotu 27. kolovoza u organizaciji Katehetskog ureda Riječke nadbiskupije u Nadbiskupskom domu u Rijeci i u riječkoj prvostolnici svečano je proslavljen Katehetski dan vjeroučitelja/ica u školi i odgojitelja/ica u vjeri u predškolskim ustanovama. Tom su prilikom 34 osobe primile kanonski mandat (*missio canonica*) za rad u školi i u dječjem vrtiću (31 osoba primila je kanonski mandat na određeno vrijeme, a troje ih je primilo na neodređeno vrijeme, odnosno do opo-

ziva). Događanju je nazočio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić koji je predslavio sv. misu i uručio kanonske mandate. Ovogodišnji gost predavač bio je vlč. mr. sc. Mario Gerić, župnik župe sv. Romualda i Svih svetih u Rijeci. Na početku događanja multimedijalni meditativno-molitveni uvod pripremio je bračni par vjeroučitelja Maja i Boris Barbarić. Potom je sve okupljene pozdravila predstojnica Katehetskog ureda gđa Ksenija Rukavina Kovačević, koja je naglasila da je Katehetski dan prilika za sve vjeroučitelje/ice i odgojitelje/ice u vjeri za dublje osobno promišljanje o prijednom katehetskom i vjeronaučnom putu u svomu radu kako bi se što manje oslanjali na „copy-paste metodu“, a što više na iznalaženje uvijek novih, kreativnih i poticajnih načina dopiranja do učenika i njihovih roditelja, ali i svih onih koje im Gospodin postavlja na njihovu životnom i radnom putu. (katehetski.ri-nadbiskupija.hr)

Relikvije sv. Leopolda među nama

Prema odobrenju Kongregacije za kauze svetaca u lipnju ove godine dopušteno je da sarkofag s tijelom sv. Leopolda Bogdana Mandića ponovno napusti Padovu te da „hodočasti“ našom domovinom, tj. jadranskom obalom sve do svečeva rodnog kraja u Herceg Novi. Relikvije su, prema dogovoru, bile izložene na čašćenje od 14. do 19. rujna u više (nad)biskupija,

u Zadru, Splitu, Dubrovniku i Herceg Novom. Od 18. rujna popodne do 19. rujna u 14 sati tijelo našega sveca boravilo je i u Rijeci, u crkvi Gospe Lurdske na Žabici. U obližnjem kapucinskom samostanu sv. Leopold boravio je od 16. listopada do 11. studenoga 1923. i ovaj njegov povratak u Rijeku bio je, u neku ruku, naknadno ispunje-

nje svečeve želje da se vrati u svoju Domovinu. Prilikom svečanosti dočeka sv. Leopolda provincijal kapucina u Hrvatskoj, fra Jure Šarčević istaknuo je: „Mi se nismo ovdje okupili oko mrtvog tijela, nego oko sveca, živog čovjeka koji ne živi u svom tijelu, nego u duhu, u Bogu.“ I doista je tako bilo. Veliko mnoštvo vjernika punilo je tih dana crkvu Gospe Lurdske i izmjenjivalo se u molitvi i čašćenju zemnih ostataka ovog redovnika-kapucina, svećenika i ispovjednika, zaštitnika braće kapucina u Hrvatskoj. Naše sestre Dobroslava Mlakić, Leopoldina Rukav i Tereza Gojani te kandidatice Tea Fogadić čuvale su 18. rujna navečer tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića u parovima po pola sata. Njima su se u molitvama pridružile i ostale sestre koje su se izmjenjivale u molitvi prošnje i zahvalnosti. Svoj dojam o tom događaju zabilježila je s. Leopoldina Rukav:

„Imala sam sreću uključiti se sa s. Terezom u organizaciju čuvanja tijela sv. Leopolda na pola sata. Bila sam uzbuđena i pripravljal sam se za taj susret. Pitala sam se što razmišljati, za što ga posebno zamoliti, a onda sam čula odgovor da se prepustim trenutku susreta. Promatrajući tijelo sveca misao mi je nadošla. Razmišljala sam o njegovu djetinjstvu i malenosti do uzvišene svetosti. Promatrala sam

obilazak vjernika koji su trebali brzo prolaziti i koji su doticali sarkofag rukama, predmetima, slikama, maramicama,... suzama i radostima. Pomislila sam u zahvalnosti evo malog, a tako velikog Sveca. Druga misao bila je o meni samoj, o mojem djetinjstvu i životu do redovničkog posvećenja. Izabrala sam ime sestara Leopoldina. Onda sam preporučila njegovu zagovoru sve koje sam tijekom života posebno preporučala zagovoru sv. Leopolda. Na koncu sam zahvalila za sve uslišane molitve i potrebe. I evo smjene. Trideset minuta prošlo je tako brzo i ova se sreća ne može opisati, može se samo doživjeti. Još uvijek me prati ta misao i blagoslov sv. Leopolda. Sveti Leopolde, moli za nas!“

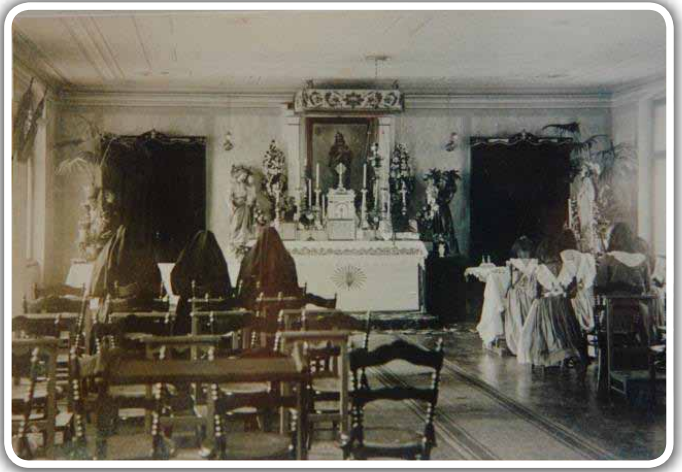
Utecimo se zagovoru sv. Leopolda. On koji je ispunio svoje životno poslanje vršeći strpljivo i s velikom ljubavlju svakodnevne dužnosti u zvanju, savjetovao je često sljedeće onima koji su htjeli napredovati na putu svetosti: „Nisu potrebne izvanredne pokore. Dovoljno je da strpljivo podnosimo svakodnevne patnje našeg javnog života: neshvaćanje, nezahvalnosti, poniženja, muke koje nam nanose izmjene godišnjih doba i sredine u kojoj živimo. To su križevi koje nam je grijeh natovario na leđa i za koje Bog hoće da budu sredstvo našega otkupljenja. Savjetujem vam, često kada će vam biti moguće, pristupajte svetoj pričesti. Govorim duši koja je duboko vjernička: kada bude imala u svojim grudima Isusa Otkupitelja pod euharistijskim prilikama, neka mu otvori cijelu svoju dušu tako duboko ojađenu. Bez sumnje, čut će Božju riječ, a potom će joj Providnost doći u susret i pribavit će joj potrebno.“

Priredila: s. Marijana Mohorić

Kapela Presvetog Srca Isusova

U rujnu ove godine Družba sestara Presvetog Srca Isusova obilježila je 110 obljetnicu obnovljene odgojno-obrazovne ustanove i druge zgrade Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci, koju je izgradila službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić za siromašnu djecu i mladež. Riječka Majka je prije 110 godina kao graditeljica istodobno izgradila i otvorila 1907. i kapelu Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci. Kompletnu

izvedbenu projektну dokumentaciju zgrade i kapele izradio je tada poznati riječki projektant Giovanni Maria Curet, koji je projektirao i velebnu crkvu Gospe Lurdske u Rijeci koju je izgradio glasoviti riječki kapucin fra Bernardin Škrivanić. Kapelica je dovršena i svečano otvorena na blagdan Rođenja Marijina, 8. rujna 1907. U istoj kapeli u nedjelju 29. listopada obilježava se Dan Riječke Majke. Misu u 18 sati predvodio je generalni vikar Riječke nadbiskupije mons. Emil Svažić. ([facebook.com/Rijeckanadbiskupija](https://www.facebook.com/Rijeckanadbiskupija))

Treći euharistijski kongres Požeške biskupije

Euharistija je izvor i vrhunac kršćanskog života. Sām Isus na Posljednjoj večeri ostavio nam je zapovijed: *Ovo činite meni na spomen!* Svaka sveta misa na stvaran način obnavlja Isusovu Posljednju večeru i sve nas čini dionicima Kristova Tijela. U posebnim i značajnim prigodama održavaju se Euharistijski kongresi kako bismo na svečaniji način zahvalili Isusu na njegovoj prisutnosti pod prilikama kruha i vina. U subotu 23. rujna ispred crkve sv. Lovre u Požegi otvoren

je svečano Treći euharistijski kongres prigodom dvadesete obljetnice uspostave Požeške biskupije i ređenja prvog biskupa mons. Antuna Škvorčevića.

Mi sestre iz Rijeke odazvale smo se na poziv požeškog biskupa i rano ujutro 24. rujna krenule u Požegu na središnje euharistijsko slavlje koje je predvodio Stanislav Dziwisz, krakovski nadbiskup i tajnik pape Ivana Pavla II. Svetoj misi prethodio je hodočasnički program pod nazivom: „S Marijom - euharistijskom ženom“. Na početku sv. mise kao domaćin sve nazočne (iz crkvenog, društvenog i političkog života) pozdravio je mons. dr. Antun Škvorčević istaknuvši: „Ovo naše slavlje na svoj način

nastavak je Euharistijskog kongresa kojega je u Požegi prije 80 godina predvodio bl. Alojzije Stepinac pokrenuvši euharistijsku duhovnost ugrađenu u našu mladu mjesnu Crkvu. Hvala ti, blaženi Alojzije!“ Na kraju svojeg govora Biskup je prisutne podsjetio i ohrabrio da na životnom putu nisu sami. Kroz stoljeća nad vjericima Slavonije bdije lik Gospe Voćinske. Sve okupljene vjernike pozvao je na iskazivanje zahvale Isusu Kristu za ljubav kojom nas trajno pohađa u presvetoj euharistiji. Svoj govor završio je geslom: „Krist, danas i uvijek, naša nada, aleluja!“

U prigodnoj homiliji kardinal Dziwisz obratio se vjericima na hrvatskom jeziku o veličini i važnosti euharistije u vjerničkom životu. Spomenuo je sv. Ivana Pavla II. kao čovjeka euharistije koji je i utemeljitelj Požeške biskupije. „Ivan Pavao II. provodio je duge sate klanjanja pred Presvetim Sakramentom tijekom svoga svećeničkoga života. U kapeli krakovskih biskupa provodio je svakodnevno nekoliko prijednevni sati pred tabernakulom, moleći se, razmatrajući, pripremajući propovijedi i govore, članke i knjige. Bilo je to njegovo svakodnevno iskustvo. Bilo je to njegovo euharistijsko okružje. Bio je to izvor iz kojeg je crpio da bi svojim učenjem obogatio Božji narod, unio u njegov život svjetlo, pobudio nadu u ljudskim srcima. Pri kraju propovijedi pozvao je okupljene da se zapitaju koje mjesto u našem životu zauzima euharistija? Je li ona u središtu našega vjerskog i svakodnevnog života? Pomaže li nam u svakodnevnim životnim izborima? Pomaže li nam da izaberemo pošten posao i preuzmemo odgovornost? Taj Kruh, Živi Kruh, temelj je našega zajedništva. Taj Kruh gradi i ujedinjuje Crkvu, obuhvaćajući sve narode, kulture i jezike.“ Svoju propovijed kardinal Dziwisz završio je molitvom Isusu Kristu Kruhu živom koji je hrana nama putnicima u hodu prema vječnosti! Nakon popričesne molitve upriličena je euharistijska pobožnost. Požeški biskup prije završnog himna *Tebe Boga hvalimo* predvodio je molitvu poklona, zahvalnosti i predanja Isusu Kristu, prisutnom u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Ljepotu i veličinu Trećeg euharistijskog kongresa nije umanjila ni kiša koja je padala za vrijeme cijele svete mise, a stala tek po završetku. Vjerujem da će plodovi i ovog Euharistijskog kongresa biti vidljivi u svima koji svoja srca otvore Isusu jer On jedini može utažiti našu glad za Bogom.

s. Nives Stubičar

10. obljetnica ponovnog otvorenja Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse

U danima pripreme za obilježavanje 95. obljetnice preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić 29. rujna, sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 27. rujna predstavile su monografiju kojom su obilježile 10. obljetnicu ponovnog otvorenja Ženskog učeničkog doma koji nosi ime utemeljiteljice Marije Krucifikse u njihovu samostanu u središtu Rijeke. Bila je to ujedno i 110. obljetnica početka djelovanja te ustanove koja je nakon II. svjetskog rata prisilno zatvorena. Monografiju je uredila i predstavila u prostorima Doma Nikolina Matić, prof., te istaknula kako su u njoj objavljeni i radovi učenica. Tu je i osvrt na odgojno-obrazovni rad i program doma, a sve je protkano brojnim fotografijama koje najbolje govore o aktivnostima učenica. Monografija dakako donosi i povijest Zavoda i ustanove, o čemu je više rekla s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom i svetom Marije Krucifikse. Riječi zahvale svim suradnicima i podupirateljima djelovanja časnih sestara na Pomeriju uputila je ravnateljica Doma s. Anita Crnković. Prije predstavljanja monografije, misu drugoga dana trodnevnicu u samostanskoj kapeli predvodio je dr. Pavo Jurišić iz Sarajeva, postulator kauze sluga Božjega Josipa Stadlera. (ika.hr)

Održana 49. plenarna skupština Hrvatske redovničke konferencije

Ne suprotstaviti se fenomenu iseljavanja bio bi ozbiljan grijeh

Izbor regionalne poglavarice Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb s. Ane Marije Antolović za novu predsjednicu te predavanja o iseljavanju iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine sukus su dvodnevne 49. plenarne skupštine Hrvatske redovničke konferencije (HRK), održane 18. i 19. listopada u franjevačkom samostanu u zagrebačkoj Dubravi. Uz predsjednicu

s. Antolović za dopredsjednika je izabran provincijal Hrvatske dominikanske provincije o. Slavko Slišković. Skupština je izabrala i četiri člana vijeća: provincijala Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa o. Srećka Rimca, provincijala Provincije franjevac trećoredaca glagoljaša fra Ivu Martinovića, provincijalnu glavaricu Kćeri Božje Ljubavi s. Gordanu Igrec te provincijalnu glavaricu Hrvatske provincije uršulinka Rimske unije s. Kseniju Leko. Predsjednica, dopredsjednik i članovi vijeća izabrani su na trogodišnji mandat. Prvi dan skupštine u srijedu 18. listopada održan je, prvi put, s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavara BiH predvođenima predsjednikom fra Miljenkom Štekom.

„Za novo vino nove mješine“

Pozdravnu riječ uputio je predsjednik Vijeća HBK-a za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života gospičko-senjski biskup mr. Zdenko Križić. Upozorio je da tema iseljavanja bolno pogađa hrvatski narod u obje zemlje, s ozbiljnom prijetnjom za budućnost naroda. „Znamo da je Crkva, kao i naše redovništvo, jako ograničenih mogućnosti da sadržajnije doskoči tomu teškomu problemu, ali ako se može učiniti i nešto malo u suprotstavljanju toj prijetnji, bio bi ozbiljan grijeh to propustiti“, naveo je biskup Križić. Istaknuo je i da ima mnogo izazova i nesnalaženja u traženju novih putova u življenju i svjedočenju vlastite karizme. Rekao je da se od Drugoga vatikanskog koncila sluša stalan poziv na obnovu redovničkih instituta, iz čega se može iščitati da obnova još nije dovršena. Podsjetio je da i novi dokument Kongregacije za posvećeni život „Za novo vino nove mješine“ želi poticaj za ostvarivanje dvaju ciljeva: očuvati u vjernosti viziju i projekte utemeljitelja te svetost i djela posvećenoga života ponuditi na nov način današnjemu vremenu.

„Je li zbilja ono što nudimo piti uvijek novo i dobro vino ili je to samo neko razvodnjeno vino? Što se događa u mješinama našega posvećenoga života: je li u tim mješinama dobro vrenje koje dovodi do zrelosti dobrog vina?“, zapitao je gospičko-senjski biskup. Naveo je da se ne smije biti

pesimistom te da hrvatsko redovništvo mora biti ponosno na učinjeno u Crkvi i hrvatskom narodu. Dosadašnji predsjednik HRK-a fra Jure Šarčević, koji je podnio i izvješće o godišnjem radu, uz posebne pozdrave sudionicima iz BiH, upozorio je na poteškoće smanjivanja broja duhovnih zvanja i ostale izazove s kojima se osobe posvećenoga života suočavaju u domovini i inozemstvu. Među planovima za budućnost istaknuta je daljnja pastoralna skrb za članove i članice konferencije, daljnja medijska promidžba redovništva, novo sjedište HRK-a i promišljanje kako odgovoriti na konformizam i posvjetovljenje redovnika.

Crkva ima odgovornost na dugi rok

U prvom predavanju „Kako zaustaviti iseljavanje iz Hrvatske i BiH“ dr. Anđelko Akrap s Ekonomskoga fakulteta u Zagrebu naveo je da su preduvjeti ostanka obitelji sigurna zaposlenost i stan te da je potrebno suglasje poduzetnika, političkih elita i društva u cjelini. Populacijska politika mora biti pronatalitetna, zatim imigracijska u skladu s potrebama tržišta rada, a nužna je i politika ravnomjernoga razvoja u prostoru, dodao je predavač. Upozorio je na pesimistične projekcije broja stanovnika u Hrvatskoj i Europi 2050. i 2100. godine. Tako bi Hrvatska za trideset i tri godine mogla imati 3,554, a 2100. samo 2,615 milijuna stanovnika. U projekcijama velik rast bilježi Francuska sa sadašnjih 64,395 milijuna stanovnika broj bi u sljedećih osam desetljeća mogao porasti za dvanaest milijuna. Naznačio je da ne postoji opasnost od prenapučenosti Afrike i planeta, a za razliku od kratkoročnosti političkih razmišljanja, Crkva ima odgovornost na dugi rok.

Drugo je predavanje prof. dr. fra Ivan Šarčević s Franjevačke teologije u Sarajevu započeo primjedbom da je osnovna škola u Pleternici u vrijeme njegova školovanja imala sedam, a danas samo jedan razred. Naznačio je da se u jednom od gorućih problema migracija, prisilnih i dobrovoljnih seljenja, uz pitanja sigurnosti, granica i identiteta, na pitanju useljavanja i odnosa prema strancima dobiva ili gubi vlast, što u konačnici uzrokuje naglo mijenjanje političkih odnosa i čitavih društvenih poredaka. Predavač je detaljno sociološki razlagao kompleksan problem iseljavanja, a ponudio je i tumačenje iz „knjige stranaca i došljaka“ - Biblije.

Analizirajući napačeno životno djelo proroka Jeremije, ponudio je dr. Šarčević dvanaest pastoralnih smjernica i vizija u suvremenom trenutku dviju država. Naveo je da nikada ne treba smesti s uma da je Bog gospodar povijesti i pojedinca, naroda i narodâ te da se Bog ne izjednačava ni s jednom politikom, vladarom, nacijom i(li) kulturom. „U otuđujućim uvjetima sigurnost vlastitoga dostojanstva dolazi iz vjere u Boga“, istaknuo je dr. Šarčević treću i sve ostale smjernice: svi su ljudi jednaki; mjesna i univerzalna Katolička Crkva, obitelj naroda, jezika i kultura; solidarnost s rizikom; kritična lojalnost prema vlastima i poglavarima; suočavanje s lažnim prorocima; ne umirivati proročku riječ; biti blizu vjernicima i ostati usred naroda; ne gasiti nadu povratka i novi savez u novoj ili staroj zemlji.

Nakon rasprave o institucionalnoj odgovornosti, kao i modelima pomaganja migrantima i izbjeglicama, misno slavlje u samostanskoj kapeli predvodio je biskup Križić.

Drugoga dana plenuma, u četvrtak 19. listopada, voditelji povjerenstava podnijeli su izvješća o radu, nakon čega su imenovani novi voditelji i članovi povjerenstava. Nakon rasprave o projektima i poteškoćama konferencije, s naglaskom na personalne i administrativne teškoće (medicinske sestre), plenum je završen euharistijskim slavljem koje je predvodio novi dopredsjednik HRK-a dr. Slišković. Programom je bio predviđen i dolazak apostolskoga nuncija u Republici Hrvatskoj Giuseppea Pinta. Pročitano je njegovo pismo isprike i želje redovničkim poglavarima za plodan rad. (redovnistvo.hr)

Calgary – Duhovna obnova 2017.

Dr. sc. Silvana Fužinato, sestra Družbe Presvetog Srca Isusova iz Zagreba, doktorica biblijske teologije i profesorica na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu i Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu, na poziv vlč. Domina Vladića, od 18. do 22. lipnja 2017. godine, održala je duhovnu obnovu u hrvatskoj katoličkoj župi Majke Božje Bistričke u Calgaryu, Kanada. Duhovna obnova organizirana je prigodom 50. obljetnice utemeljenja župe.

Nakon svete mise započeli smo duhovnu obnovu na temu: „Čovjek – biće dijaloga prema Knjizi Postanka“. Tijekom četiri dana obnove s. Silvana obradila je različite tekstove stavljajući naglasak na svezremenska pitanja na koja smo osobno bili pozvani odgovoriti: „Nije dobro da čovjek bude sam“, „Gdje si?“, „Gdje je brat tvoj?“ i „Kako ti je ime?“. Svaki dan na duhovnoj obnovi bilo je nazočno stotinjak župljana. S. Silvana je nadahnuto i uvjerljivo tumačila Božju riječ, a nazočni su pažljivo slušali i upijali svaku riječ pohranjujući je, poput Marije, u svoje srce i razmišljajući o njoj.

Sestra Silvana oduševila je sve nazočne jednostavnošću i jasnoćom predavanja te iskrenim i vjerodostojnim svjedočanstvom života. Njezine riječi zadirale su duboko u životnu stvarnost svakoga pojedinca. Prema svjedočanstvima samih vjernika ova duhovna obnova bila je mnogima okrepa i lijek za umornu dušu i nemirno srce te utjeha za svakodnevni život pun stresa, neizvjesnosti i boli. Zato nam je bilo iznimno važno i potrebno vratiti se Gospodinu i urediti svoj život te biti u trajnoj povezanosti s Bogom, posebno u trenutcima u kojima se osjećamo sami i napušteni od Boga i od ljudi.

U prvom predavanju s. Silvana je pojasnila kako je čovjek smrtno biće koje u sebi nosi dah božanskoga života. Adamova egzistencijalna samoća za koju Bog konstatira da nije dobra predstavljala je za čovjeka smrtnu opasnost u kojoj se i sami nalazimo svaki put kada prestanemo komunikaciju s Bogom, s bratom i sestrom pa i sa samima sobom. Najveća opasnost svakom ljudskom odnosu su mržnja, zavist i osveta jer vode u smrt. U takvim okolnostima potrebno je komunicirati. Čovjek se može u potpunosti ostvariti samo u susretu s drugim bićem koje se nalazi ispred njega. Čovjek je biće dijaloga, a komunikacija je njegova osobna iskaznica.

Pitanje koje Bog postavlja Adamu „Gdje si?“, pitanje je postavljeno i svakom pojedinom čovjeku svih vremena. Čovjek se skriva od Boga, od drugoga i od samoga sebe, bježeći od svoje istine. Stoga, pozvani smo na prihvaćanje istine o samima sebi. Što se događa kada čovjek ne obdržava Božje zapovijedi i ne prihvaća svoju čovječnost? Što se događa s čovjekom kada uđe u dijalog sa zlom? Tada se rađa požuda za besmrtnošću – „nećete umrijeti“, požuda za svemoći – „bit ćete kao bogovi“ i požuda za znanjem – „razlikovat ćete dobro od zla“.

Treći dan s. Silvana je govorila o problematici ljudskih odnosa. Problemi nastaju zbog neprihvaćanja različitosti među ljudima, a neprihvaćanje različitosti odvodi ljude u smrt. Primjer nalazimo kod Kajina i Abela. Zbog nasilja i okrutnosti koje su posljedica ljubomore, srdžbe i uskraćivanja riječi, Kajin ubija svoga brata Abela. Abel čije ime znači dah, para, ništavost, mogao je živjeti i ostvariti se kao brat samo u odnosu prema Kajinu, ali Kajin ga ubija. U Kajinovu ubojstvu brata Abela otkrivamo temeljnu istinu: bratom se ne rađa, bratom se postaje. Kako bismo se i mi mogli ostvariti kao braća potrebno je da budemo prihvaćeni u zajednici braće i sestara.

Posljednji dan duhovne obnove s. Silvana je govorila, na primjeru Ezava i Jakova, o putu pomirenja i o putu izlaska iz začaranog kruga osvete, ljubomore, zavisti, ubojstva, dijaloga i drugoga. Put pomirenja i ponovne uspostave dijaloga uključuje prihvaćanje istine o samome sebi, prihvaćanje različitosti i slobode drugoga, odgovornost za brata i sestru, ne vraćanje na prošlost, oprostjenje i ispravljanje učinjene nepravde.

Predavanja s. Silvane bila su uspješna i plodonosna za sve nas koji smo je slušali tijekom ove duhovne obnove. Još u duhovnoj obnovi održanoj prije dvije godine s. Silvana je ostavila duboki dojam, a ovaj put je to još više i jače potvrdila svojim uvjerljivim predavanjima i toplinom. Njezine riječi dotaknule su srce svake pojedine osobe. Svojim znanjem i nastupom, skromnošću i poniznošću osvojila je srca sviju nas. Stoga su mnogi izrazili želju za ponovnim susretom.

Dr. sc. s. Silvana Fužinato nastavila je s duhovnom obnovom u Svetoj Zemlji za dvadeset i jednog hodočasnika iz hrvatske katoličke župe Majke Božje Bistričke iz Calgarya i nekoliko vjernika iz Edmontona, od 23. lipnja do 2. srpnja. Hodočasnici predvođeni vodičem Vladom Rukavinom, s. Silvanom Fužinato i vlč. Dominom Vladićem, obišli su mnoga sveta mjesta u Isusovoj domovini, od Galileje, Judeje do Jeruzalema i Betlehema. Svakako ističemo baziliku Isusova Rođenja i Isusova groba, Križni put – Via Dolorosa, Maslinsku goru, Getsemanski vrt, baziliku Marijina Navještenja i Marijina groba i Usnuća, Mliječnu špilju, goru Tabor, brdo Blaženstava, Kafarnaum, Galilejsko more, rijeku Jordan, Tabghu, mjesto Posljednje večere, Kumran i mnoga druga sveta mjesta u kojima je Isus živio i djelovao.

Svete mise slavili smo u crkvi Stela Maris u Hajfi, u crkvi Navještenja, na brdu Preobraženja, na Gori Blaženstava, u crkvi Sv. Petra u Jaffi, u Getsemaniju, u Dormitionu, u crkvi Marije, Marte i Lazara i u Bazilici Isusova Rođenja. Misna slavlja predvodio je vlč. Domin, a s. Silvana je tom prigodom održala predavanje vezano uz biblijski događaj kojemu je dotična Crkva posvećena. Tako smo promišljali o sv. Ivanu Krstitelju, Blaženstvima, Isusovu rođenju, Posljednjoj večeri, mucima, smrti i uskrsnuću, Lazaru, Marti i Mariji. Svojim razmišljanjima s. Silvana osvajala je srca svakoga od nas, ispunjavajući ih radošću susreta s Bogom, dušom toplinom te budeći u svima vjeru, nadu i ljubav prema Isusu i bližnjima. Svojim tumačenjem Božje riječi sve nas je obogatila i preporučila u vjeri za svakodnevni život. Mnogi hodočasnici sudjelovali su aktivno u misnim slavljinama pjesmom, čitanjima i molitvenim zazivima. Hodočasnici su željeli i htjeli doživjeti živoga Isusa, a u tome su im pomogli s. Silvana Fužinato, vodič Vlado Rukavina i vlč. Domin Vladić. Ljubav Isusa Krista i snaga Duha Svetoga ispunila je naša srca.

Vratili smo se kući bogatiji duhom i jači vjerom, ispunjeniji nadom i ljubavlju, s više topline i plemenitosti u srcu te svetosti i radosti u duši. Vjerujemo da svaki hodočasnik u Svetu Zemlju ne može, a ne promišljati istinski o Isusovu zemaljskom životu, susresti se osobno s njim te primiti mnoge milosti od kojih ponajprije žarku vjeru. Dolazak u Svetu Zemlju bio nam je dolazak doma, mjesto osobnog susreta s Kristom, poziv i pogodno mjesto obraćenja, molitve i novoga života.

Hvala lijepa s. Silvani na prekrasnoj obnovi, riječima utjehe, potpore i okrepe za dušu. Na odvojenom vremenu i ljubavi kojom nas je vodila susretu s Bogom, sa samima sobom i međusobno. Ponosi smo, jer nam je bilo zaista ugodno i lijepo slušati njezina biblijska predavanja. Ovom prigodom želimo izreći svoju zahvalnost i vrhovnoj glavarici s. Nives koja je zajedno sa svojim Vrhovnim vijećem odobrila dolazak s. Silvane u Kanadu. Družba Sestara Presvetog Srca Isusova bila je i ostatak će trajno u našim molitvama, napose za nova duhovna zvanja koja će, poput s. Silvane, svjedočiti Kristovu ljubav prema Ocu i bližnjemu.

Zahvalni hrvatski vjernici u Calgaryu, hodočasnici i vlč. Domin

Keativno-stvaralačka radionica

Mjesec rujan je pun uzbuđenja. Početak nove školske godine! Roditelji kupuju knjige i ostale stvari za svoje đake, djeca se vesele susretu s prijateljima, a mi, profesori, slažemo nove pripreme, programe i ideje za naše učenike. Tako je bilo i ove godine. Škola je blistala i svi smo odmorni krenuli u novu avanturu. Početkom školske godine započela sam i s kreativno-stvaralačkom radionicom u kojoj sudjeluju učenice 8. razreda OŠ „Fran Franković“. Kao i prošle godine naš cilj je, prije svega, druženje i pomaganje potrebnima onako kako nas je naučio naš učitelj Isus: „Što god učiniste jednome od moje najmanje braće, meni učiniste“. Sve što naše marljive ruke izrade, ponudimo ljudima, a od prikupljenih donacija pomažemo onima kojima je naša pomoć potrebna. Nitko nije premalen ili prestar u činjenju dobra!

s. Martina Vlahović

Sv. Leopold Bogdan Mandić u Rijeci

Tijekom ponedjeljka 18. i utorka 19. rujna, neraspadnuto tijelo ovoga velikog hrvatskog Sveca bilo je i u našem gradu, u našoj župnoj crkvi Gospe Lurdske. Učenice Doma imale su mogućnost odlaska na svete mise, no većina ih je otišla, zajedno sa sestrama i odgojiteljicama iz Doma, na sv. misu bdjenja u 23 sata. Moram se pohvaliti da smo Lara B. i ja imale čast biti počasnom stražom pokraj Svečeva tijela u ponedjeljak od 22.30 do 23 sata, dok su sutradan, u ime Krčke biskupije, istu čast imale tri učenice našega Doma: Neli S., Ellis S. i Sara S.

Bio je veoma poseban osjećaj stajati pored Leopolda! Prisjećajući se tog prizora, u ušima mi odzvanja pjevana krunica Božanskog milosrđa, a u srcu mir. Gledajući ljude koji pobožno mole tražeći zagovor sv. Leopolda, pomislih: „Koliko ljudi traži Boga! Gospodine, dotakni ih svojom ljubavlju, pomozim im da Te pronađu!“ Bilo je prekrasno vidjeti toliko mladih u crkvi! Sveci bi trebali biti najbolji uzor današnjoj mladeži, jer gdje su sada svi oni ljudi koji su bili veliki u očima svijeta? Gdje su njihova tijela i slava? Isus je rekao: „Jer tko se uzvisuje, ponizit će se, a tko se ponizuje, uzvisit će se“ (Mt 23, 12). Sveti Leopold je bio ponizan i zato ga je Bog tako uzvisio, očuvavši njegovo tijelo i davši mu slavu na nebu, kamo se i mi nadamo doći. Gospodin se i danas proslavlja preko toga malog velikog čovjeka koji je išao k Isusu po Mariji i u čijem životu možemo nazreti tu Marijinu poniznost i jednostavnost. Živio je jednostavnim životom punim ljubavi za bližnjega, na koju nas Isus sve poziva. Tijekom ovoga misnog slavlja osjećala se radost nazočnih... Leopold nas uči da je tajna svetosti u sinovskom predanju Mariji i Isusu. Bogu hvala na ovoj velikoj milosti! Neka zagovor svetog Leopolda Bogdana Mandića bude nad našom domovinom Hrvatskom, našim obiteljima i našim životima!

Sveti Leopolde, za jedinstvo kršćana i da zajedno s tobom slavimo Boga u nebeskom Kraljevstvu, molimo te, usliši nas!

Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije

Čitala sam jako puno toga o njegovu životu i radu, a najviše me dirnula činjenica da je, iako niska rasta i s govornom manom, ipak neumorno ispovijedao i bio ljudima na pomoć. Bio je Božja ruka među nama... Bdjenje i molitva uz to časno tijelo, neopisivi osjećaj!

Katarina B., 1. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Mir, opuštanje, sreća, suze, ponos, plemenitost, uzbuđenje, pjesma... sve to i još mnogo više čovjek može osjetiti kad vidi malog, a velikog Leopolda Bogdana Mandića!

Samanta C., 1. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

S. Dobroslava predstavila svoju novu knjigu o Riječkoj Majci

Prvoga dana trodnevnice uoči Krucifiksina, u utorak 26. rujna, na poziv s. Dobroslave Mlakić odlučile smo nastupiti na predavljanju njezine knjige „Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki“. Naravno, sve je započelo svečanim misnim slavljem koje je, kao i cijelu trodnevnicu, predvodio mons. dr.

Pavo Jurišić, nakon čega se nazočnima obratio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. Knjigu s. Dobroslave predstavili su krčki biskup mons. dr. sc. Ivica Petanjak i generalni vikar Krčke biskupije mons. dr. sc. Franjo Velčić. Nama, učenicama Doma koji nosi ime Majke Krucifikse, bila je velika čast nastupiti na ovom značajnom događaju. Između govora predstavljača izvele smo dvije pjesme: „Rijeke žive vode“, koju je izvela moja malenkost uz klavirsku pratnju Romine P. te „Zdravo Marijo“, koju smo otpjevale uz pratnju klavira i violončela. Stihove te predivne pjesme napisala je Marija Krucifiksa Kozulić, a uglazbio ju je Oliver Knežević. Otpjevale smo je punim srcem. Cijelom događaju nazočile su učenice Iva M. i Lara B. u pratnji odgojiteljice. Zaista, predstavljači su na zanimljiv način predočili lik i djelo Riječke Majke tijekom njezina boravka u Risiki na Krku. Cijeli program bio je predivno osmišljen. Čestitamo s. Dobroslavi i nadamo se da će biti još ovakvih prilika.

Neli Salković, 2. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Proslava desete godišnjice od ponovnog otvaranja Doma i predstavljanje prve domske monografije

Budući da većina učenica nije mogla nazočiti slavlju Krucifiksina u petak 29. rujna, mi smo naše „Krucifiksino“ proslavili drugoga dana trodnevnice, tj. u srijedu 27. rujna u 18 sati. Svečanost je započela euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. dr. Pavo Jurišić u kapeli Presvetog Srca Isusova. Naše su učenice aktivno sudjelovale u misnom čitanju i pjevanju, tako da slobodno mogu reći kako nas je vodio žar Duha Svetoga, kao i našu nebesku zaštitnicu Mariju Krucifiksu Kozulić. Sve nas je osvojila svojom poniznošću i plemenitošću te pomaganjem siromašnima, bolesnima, prezrenima, odbačenima. Mnoge učenice su prvi put saznale da je u prostorima našega današnjeg Doma nekada djelovalo sirotište!

Nakon prekrasnoga liturgijskog slavlja, uslijedilo je ono što smo najviše očekivali: predstavljanje domske himne u novom, svježijem izdanju te predstavljanje prve monografije našega Doma. Moderator cijeloga događaja bio je Danijel Delonga. Inače, tekst himne „Krucifiksa,

blaga mati“ napisala je s. Nikodema Stojak, prva ravnateljica Doma, dok je glazbu skladala Ester Filipas, naša bivša učenica. No posebno za ovaj rođendanski jubilej, himna je izvedena

u novom, orkestriranom aranžmanu koji potpisuje Marin Tuhtan, otac naše učenice Marie. Pohvale Romini P., Neli S., Gloriji R., Lari B., Karli S., Vanesi B., Eni S., Amandi L. i Marie T. na sjajnoj izvedbi! Uslijedile su i pozdravne riječi sadašnje ravnateljice s. Anite Crnković te kratki sažetak povijesti zgrade u kojoj se sada nalazi Dom, a koju nam je iscrpno prikazala s. Dobroslava Mlakić. Naravno, svi su s nestrpljenjem očekivali prezentaciju rođendanske monografije Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, koju je nadahnuto predstavila glavna urednica Nikolina Matić. Na kraju je uslijedio zajednički svečani domjenak za sve nazočne koji je bio izvrstan! Bila mi je velika čast biti dijelom ovoga značajnog događaja u životu našega Doma! Hvala svima koji su se odazvali na naš poziv i pristali biti dijelom ove proslave!

Lara B., 1. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova

Susreti s djecom i mladima na Udbini

Na prvu subotu u rujnu ove godine, u prostorima svetišta Crkve hrvatskih mučenika, održale smo susret za djecu na temu: „Marija Isusova i naša Majka“. Sudjelovalo je dvadesetak učenika i učenica osnovnoškolske dobi. Tijekom druženja upoznavali smo BD Mariju kroz igru i katehezu, a najzanimljiviji je bio rad u skupinama u kojima su pokazali svoja umijeća u pisanju, crtanju i bibliodrami. Nastojali smo ih upoznati i s porukom ukazanja u Fatimi gdje je Nebo odabralo malene da prenese svoje poruke svijetu. Naš jednodnevni susret zaključili smo slavljenjem sakramenta pomirenja i euharistije koje je predvodio generalni vikar Gospičko-senjske biskupije mons. mr. Marinko Miličević.

Na blagdan BDM od Krunice susreli smo se s mladima iz Udbine, Senja i Korenice. Glavna tema našeg susreta bila je prisposoba o talentima (Mt 25, 14-30) i ona koju nam donose o toj temi životi W. A. Mozarta i A. Salieria kako nam to prikazuje film M. Formana Amadeusa. Biblijski naglasci, aktualizacije i konkretni primjeri sve do silaženja u naš osobni život stavili su nas pred nužnost prepoznavanja talenata i izbor njihova umnožavanja ili zakopavanja. U

poslijepodnevnom dijelu programa mladi su imali priliku za slavlje sakramenata sv. ispovijedi i euharistije. U tom dijelu pridružila su nam se i djeca s prošlog susreta. Zajedno smo ostali na euharistijskom klanjanju i druženju.

Ovom prilikom zahvaljujemo još jednom vlč. Josipu Šimatoviću na prijemu i suradnji oko održavanja susreta te župnicima koji su za tu priliku dopratili mlade iz svojih župa, a najviše djeci i mladima s kojima smo imale priliku provesti dvije subote u duhovnoj obnovi na mjestu gdje se posebno doživljava zagovor hrvatskih mučenika.

s. Marijana Mohorić i s. Martina Vlahović

Obilježavanje Dana Doma na blagdan sv. Anđela Čuvara

U ponedjeljak 2. listopada obilježili smo, kao i svake godine, Dan našega Doma. Budući da je naša Utemeljiteljica gajila posebnu pobožnost prema svom osobnom, ali i anđelima čuvarima općenito, naš Dom uvijek ima rođendansku proslavu baš na ovaj lijepi blagdan.

Svatko od nas ima svoga anđela čuvara, vjernog

pratitelja od rođenja pa do smrti kojeg nam je sam Bog udijelio. On je uz nas u svakom trenutku našega života, u svakom pojedinom činu. Stvoren je ne bi li nam ublažio životne udarce i da nam bude smjernica pri donošenju važnih životnih odluka. On je Božji glas u nama! U ozračju ovakvih misli te uz motivirajuće riječi naše Ravnateljice i malu nagradnu igru na temu anđela, te smo večeri proslavili i rođendane učenica rođenih u mjesecima rujnu i listopadu. Dragi naši anđeli čuvari, čuvajte nas i molite za nas!

Romina P., 3. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova

Dan kruha i zahvalnosti

U četvrtak 12. listopada obilježili smo Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Naše vrijedne učenice, inače članice karitativno-kreativne skupine, predvođene odgovornom Dolores potrudile su se posvetiti pažnju najpotrebnijima u našem gradu. Vođene vještim rukama s. kuharice napravile smo slatke kiflice te se nakon toga uputile u Prihvatilište za beskućnike „Ruže sv. Franje“.

Taj put nam nije bio nepoznat, jer već treću godinu zaredom na ovaj način obilježavamo dane kruha, pa je to postala i svojevrsna tradicija. Korisnici i volonteri prihvatilišta vrlo su nas srdačno dočekali i smjestili u blagovaonicu gdje smo ugodno razgovarali o njihovim i našim životima te o pravilima i Kućnom redu obaju domova. Zanimljivo je bilo vidjeti urednost soba i svih prostorija. Korisnici su se pohvalili kako svako jutro, prema rasporedu, čiste prostorije prihvatilišta. Svatko je zadužen za neki posao. Ono što nas je najviše dotaknulo bila je priča jednog korisnika. Ispričao nam je kako je završio u prihvatilištu: bio je domsko dijete, odnosno dijete bez roditelja, bez ikakvog pravog oslonca u životu. Svakakve su ga stvari snašle, ali dao nam je sljedeći savjet: uvijek povjeriti nekome ono što nas muči - ako nam ta osoba i ne može pomoći, može naći nekoga tko može.

Matilda Bagara, 5. r. Medicinske škole

Petra Grdić, 5. r. Medicinske škole

Glazbeno-scenski program u Domu prigodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje obilježili smo još jednom 19. listopada prigodnom recitacijom (Ines K.), igrokazom (Laura N., Sara S., Samanta C., Petra M., Iva M. i Marie T.) te glazbenom točkom (Neli S. i Sara S.). Dvorana je bila vrlo lijepo ukrašena ukusnim jesenskim plodovima voća i povrća, ali i mnogovrsnim krušnim specijalitetima. Na samom kraju naš duhovnik vlč. Siniša Vujčić blagoslovio je sve to te smo se svi zajedno okrijepili tom divnom hranom.

Moja malenkost u predstavi je imala ulogu sjemenke i sretna sam zbog toga. Htjeli smo, naime, prikazati put nastanka kruha kao hrane, ali i Božjega simbola. Isus je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod“ (Iv 12, 24). Želimo li nešto postići, trebamo se potruditi, odnosno umrijeti sebi. Isus je pšenično zrno koje je umrlo za nas i postalo kruhom života.

Neslomljivi Bog se razlomio za nas. Zašto je Bog u euharistiji odlučio ostati među nama baš u obliku kruha? Zato što nam je kruh blizak, on je naša svakodnevna hrana. Bog nam želi biti

blizu. Nadalje, kruh je hrana koja nam daje snagu za život. Na isti način nam je i Bog neopohodan, jer je Stvoritelj svega. Stoga, Isus veli: „Ja sam kruh života“ (Iv 6, 35). Kada blagujemo tijelo Isusovo, blagujemo kruh života vječnoga. Zašto je odabrao vino da bude njegova krv? Vino je simbol radosti. U vinogradu je mnogo posla, zato je veliko veselje kada se napravi dobro vino. Isus je želio da nam njegova krv bude radost, jer je ona cijena našega spasenja, po njoj su nam otvorena vrata neba.

Sva ta životna snaga sadržana je u jednoj jedinoj maloj sjemenci. Mi smo te sjemenke na Božjoj njivi. Kada umremo svojoj i prepustimo se Očevoj volji, tada nam On može dati da rastemo, brinući se pritom o nama s ljubavlju kako bismo mogli dati obilan urod. Ili, kako je to lijepo rekla naša draga Marija Krucifiksa Kozulić: „Sva se svetost sastoji u riječima: Da, Oče!“

Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije

„Sidro u Kvarneru“

U petak 20. listopada u pratnji odgojiteljice Dolores uputila sam se u Učenički dom Kvarner kako bih sudjelovala na njihovu projektnom danu „Sidro u Kvarneru“. Organizatori su nam ponudili razne kreativne radionice. Ja sam sudjelovala na radionici izrade prirodne kozmetike, a odgojiteljica na radionici izrade okvira za fotografije.

Radionica na kojoj sam sudjelovala oduševila me, a bila je i poučna. Nismo samo izrađivali kremu za usne nego smo i slušali o djelovanju prirodne kozmetike na naše tijelo. Nakon radionice, svi smo se zajedno družili u opuštenoj atmosferi uz domski ručak. Vratila sam se sretna i zadovoljna te ispunjena novim spoznajama o kozmetici i zdravlju općenito, a koja ću, nadam se, koristiti.

Laura Nežić, 3. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Posjet riječkom Bogoslovnom sjemeništu „Ivan Pavao II.“

U ponedjeljak 23. listopada obilježili smo spomendan sv. Ivana Pavla II. posjetom riječkom Bogoslovnom sjemeništu koje ponosno nosi ime tog mnogima najdražeg pape, velikog čovjeka i prijatelja naše domovine. Sjetimo se samo da je tijekom svog pontifikata triput bio u Hrvatskoj, a njegov zadnji posjet našoj zemlji ujedno je bio i njegovo zadnje putovanje, jer je nekoliko mjeseci nakon toga preminuo.

Mons. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru, predvodio je euharistijsko slavlje u sjemenišnoj kapeli Kraljice apostola, nakon kojeg nas je p. Marko Stipetić, MSC, vicerektor Bogoslovije, pozvao na zajedničku večeru s bogoslovima. Poslije večere pokazao nam je najznačajnije prostorije u kojima je boravio dragi svetac: kapelu u kojoj je služio sv. misu i sobu u kojoj je spavao. Ta soba nam se usjekla u pamćenje, zračila je posebnim mirom i svetošću. U njoj se s posebnom pažnjom čuvaju Svečeve relikvije od kojih smo s dubokim poštovanjem naročito počastili relikviju njegove krvi.

No to nije bilo sve: p. Marko nam je pokazao i prostorije u kojima bogoslovi borave, mole, ali i provode slobodno vrijeme. Obišli smo i park u podnožju sjemeništa, u kojem su grafičkom tehnikom naslikani portreti Ivana Pavla II., ali i naše Marije Krucifikse Kozulić. Pogled s krova zgrade nas je dodatno ushitio jer se odande pruža divan pogled na cijelu Rijeku.

„Vaša je radost u dobru koje činite, u veselju koje širite, u smiješku koji će oko vas procvasti, u suzama koje ćete obrisati!“ sv. Ivan Pavao II.

Sveti Ivane Pavle II., čuvaj nas i zagovaraj kod našeg prijatelja Isusa!

*Samanta C., 1. r. Prve riječke hrvatske gimnazije
Terezija D., 1. r. Medicinske i Glazbene škole I. M. Ronjgova
Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije*

Odlazak na „Noć svetaca – Holywin“

Uoči svetkovine Svih svetih, u utorak 31. listopada, s. Lidija i kandidatice Tea, zajedno s učenicama Anom B., Samantom C., Julijom S. i Ivom M., bile su u svetištu Majke Božje Trsatske na molitvenom bdjenju „Noć svetaca – Holywin“. Program je prigodnim riječima otvorio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić, a vodio fra Tomislav Faletar. Cijelu je večer glazbeno animirao Zbor mladih Riječke nadbiskupije.

Usljediti su scenski prikazi iz života svetaca koji su nam bliski i koji su tijekom svoga života hodočastili na Trsat: bl. Alojzija Stepinca, sv. Leopolda Bogdana Mandića i sv. Majke Tereze.

Moram priznati da su scenska uprizorenja bila zabavna, duhovita, ali i poučna. Sva se mudrost svetaca ogleda u ovom: oni su u svemu izvršavali Božju volju i zato su sveti.

Nakon scenskog dijela, uslijedila je pobožnost Puta svjetla: svatko je dobio svoju svijetlu koja je zapravo simbolizirala Isusovu pobjedu nad smrću i tamom. „Svetost pobje-

đuje! Čovječe, zašto gledaš u zemlju? Isus je poslao Duha Svetoga i On vodi Crkvu k nebeskoj domovini!", ove i slične misli obilježile su ovaj središnji dio proslave. Potom je svatko od nas sa svijećom u rukama ušao u trsatsku baziliku gdje ga je don Danijel Dragičević blagoslovio riječima: „Znamenujem te znakom križa, živi dostojno svoga krsnog obećanja!“ Na taj smo način

obnovili svoja krsna obećanja. Spoznala sam da je svetost upravo proporcionalno jednaka jednostavnosti. Bogu hvala na daru krštenja! Na samom kraju uslijedilo je svečano liturgijsko slavlje koje je predvodio don Danijel. U svojoj vrlo poticajnoj propovijedi rekao je da „biti svet ne znači biti bez grijeha, već se boriti protiv njega i ljubiti Boga; sveci nisu čudaci s aureolom, nego ljudi koji se pouzdaju u Boga i ljube svoje bližnje opraštajući im“. Za hod u svetosti je jako važan intenzivan i dubok molitveni život.

Pričestili smo se pod obje prilike primivši i Tijelo i Krv Kristovu. Nakon sv. mise obišli smo u tihoj procesiji oko čudotvorne slike Gospe Trsatske, a na izlazu iz crkve svatko je imao priliku izvući sličicu nekoga sveca. Ja sam izvukla sličicu sv. Julije Billiard.

Bogu hvala na ovom predivnom događanju! „Biti svet znači biti jednostavan“, kako kaže don Danijel. Budimo sveti!

Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije

Obilježavanje Svih svetih i Dušnoga dana

„Tko vjeruje u Sina, ima život vječni i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.“ Iv 6, 37-40

Studen je mjesec koji je, u skladu s tradicijom nauka Katoličke Crkve, posvećen dušama naše braće i sestara u čistilištu. Tijekom cijeloga mjeseca trebali bismo što intenzivnije moliti i prinostiti žrtve za njih kako bi ih Bog što prije oslobodio čistilišnih muka. U takvom raspoloženju je u srijedu 1. studenoga, na svetkovinu Svih svetih, nekoliko učenica našega Doma, zajedno s ravnateljicom s. Anitom i odgojiteljicom Katarinom, otišlo na gradsko groblje Kozala gdje su se pomolile te zapalile svijeće za sve preminule sestre Družbe i sve pokojne.

Potom su otišle na sv. misu koju je u crkvi sv. Romualda i Svih svetih predvodio riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. Nakon svečanoga liturgijskog slavlja nadbiskup je kod središnjeg križa na mjesnom groblju predvodio molitvu odrješenja za duše pokojnika. Tko god nastoji živjeti prema Isusovim riječima, ne mora strahovati za svoju sudbinu jer mu je već pripravljeno mjesto na vječnoj gozbi.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima! Počivali u miru Božjem. Amen.

Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije; Samanta C., 1. r. Prve riječke hrvatske gimnazije; Petra M., 1. r. Medicinske škole; Karla S., 2. r. Srednje talijanske škole; Barbara M., 2. r. Medicinske škole; Viktorija M., 3. r. Medicinske škole; Petra G., 5. r. Medicinske škole

Jubilarna likovna radionica LI-RA SUŠAK

U srijedu 8. studenoga naše učenice: Laura N., Samanta C. i Emma H., u pratnji odgojiteljice Dolores Vitas, sudjelovale su na jubilarnom 15. susretu likovnih radionica LI-RA SUŠAK. Radionice su bile raznovrsne: od izrade linoreza, medaljona s glagoljicom, do izrađivanja raznih predmeta od filcane vune, poput torbica za mobitele i privjesaka za ključeve. Okušale smo se u svakoj radionici i vrlo nam se sviđjelo.

Atmosfera je bila ugodna, kreativna i društvena uz razne slasne poslastice koje su pripremili naši domaćini. Ono što nam je bilo jako drago čuti je da ovogodišnja LI-RA SUŠAK ima humanitarni karakter i radovi su išli u korist Udruge za celijakiju u Rijeci.

*Emma H.,
2. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova*

Obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara

„Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od pokušaja da ideale podredim vlastitom životu, odustajem od svega što sam još jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj. Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odrekne sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga čuvati dok mene ne bude, dok se budem tražio po smetlištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjiv i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka? Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se.

Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali, i primili prvi poljubac - netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema? Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost

jednostavno razorena i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo, svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim, svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe. Grad - to ste vi!“

Siniša Glavašević: „Priča o gradu“

Naš Dom dvaput je obilježio ovaj mučenički spomendan: u srijedu 15. studenoga sudjelovanjem u Mimohodu sjećanja koji već jedanaestu godinu u kontinuitetu organiziraju Zdrug katoličkih skauta Riječke nadbiskupije, Prva sušačka hrvatska gimnazija, Zajednica udruga branitelja iz Domovinskog rata Primorsko-goranske županije i Klub navijača Armada Rijeka te u četvrtak 16. studenoga u našoj kapeli Presvetog Srca Isuso-

va molitvom za sve pokojne i nestale vukovarske, ali i sve ostale žrtve Domovinskog rata. U mimohodu su u koloni koja je krenula iz Vukovarske ulice, od murala VUKOVAR predvođena Armadom i braniteljima, u pratnji ravnateljice s. Anite, s. Dobroslave, s. Regine, s. Lidije i kandidatice Tee, sudjelovale i učenice Ana B. i Iva M. Obje kolone, s istočne i zapadne strane grada Rijeke našle su se u isto vrijeme, u 20.30 na Mostu hrvatskih branitelja Domovinskog rata gdje je održana molitva za sve poginule u Vukovaru i Hrvatskoj koju je predvodio kancelar Riječke nadbiskupije mons. Nikola Imbrišak.

Sljedeće večeri u kapeli Doma još jednom smo se prisjetili svih žrtava koje je podnio Vukovar – grad heroj. Uz nadahnuti duhovni nagovor s. Anite, zapalile smo svijeće za sve pokojne, pomolivši se uz zahvalu što svi mi danas možemo živjeti svoje živote zahvaljujući njihovoj velikoj žrtvi. A nema žrtve veće od te! Zapaljene svijeće nas podsjećaju na duše umrlih, a one su još uvijek nazočne u našim životima. Možemo i moramo biti zauvijek zahvalni našim braniteljima, jer su se izborili za našu i slobodu naše domovine! Da nisu uspjeli, mi danas ne bismo uopće bili živi ili bismo živjeli, ali ne bismo bili slobodni. Svakog dana zahvaljujmo Bogu što nas je izbavio iz velikog zla! „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za prijatelje“ (Iv 15, 9-17).

*Ana B., 4. r. Medicinske škole
Terezija D., 1. r. Medicinske škole*

Zimski šahovski turnir

U petak 24. studenoga naše dvije šahovske ekipe u pratnji odgojiteljice Dolores Vitas uputile su se na Zimski šahovski turnir prigodom Dana Doma i Božića, koji se već tradicionalno svake godine u ovo doba održava u Učeničkom domu „Podmurvice“. Ondje smo susreli već poznate šahovske prijatelje i atmosfera je odmah postala ugodna. Nakon što smo se počastili, počela je uzbudljiva igra. Bilo je vrlo napeto, a vrhunac dana bio je međusobni okršaj naših igračica. Nakon završetka uslijedilo je svečano dodjeljivanje nagrada te ručak. Na turniru je u kategoriji ženskog šaha sudjelovalo ukupno devet ekipa, a naš Dom je ostvario sljedeće rezultate:

- 2. mjesto osvojila je naša prva ekipa: Katarina B. i Ada O.
- 6. mjesto osvojila je naša druga ekipa: Sara S. i Laura N.
- Najboljom igračicom turnira proglašena je Katarina B.!

Čestitamo svojim suigračicama na trudu i dobroj igri!

*Ada O., 4. r. Medicinske škole u Rijeci
Sara S., 3. r. PRHG i Glazbene škole I. M. Ronjgova*

Duhovne vježbe na Drenovi

U životu svakoga čovjeka postoje trenuci u kojima osoba preispituje svoju nutrinu i postavlja si ona najdublja, a ujedno i najvažnija pitanja: tko sam, što želim, za čime čeznem... Mi, sestre Presv. Srca Isusova, svake godine imamo priliku izdvojiti vrijeme u kojem se odmaknemo od buke i užurbanosti svakidašnjice i uronimo u tišinu. To je vrijeme duhovnih vježbi. Treće ovogodišnje duhovne vježbe, na kojima je sudjelovalo tridesetak sestara, održane su od 6. do 12. kolovoza u Kući matici na Drenovi. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Ante Bekavac, OFM, koji nas je u duhovnim nagovorima poticao na put jačanja vjere, put traženja istine o sebi. Ispred nas je stavio Isusa iz Nazareta kao *homo perfectusa*. On nam je pokazao put kojim se dolazi u vječnost, a to je put služenja koje prelazi u darivanje, to je put evanđelja. Pitanje koje si svakodnevno trebamo postaviti jest: Što za mene znači vjerovati? Ako je vjera

čin kojim se slobodno stavljamo u Božje ruke, a jest, čemu onda strah? Dopustimo Bogu da on bude autor naše biografije jer samo će tako radost postati i ostati temeljna opcija naše vjere.

Duhovne su vježbe završile svečanim euharistijskim slavljem pod kojim je s. Martina Vlahović obnovila zavjete na godinu dana, a ostale sestre su također kao znak vjernosti i ljubavi prema Bogu iz pobožnosti obnovile svoje zavjete Bogu.

s. Martina Vlahović

„Što vi kažete, tko sam ja?“

U ponedjeljak 2. listopada održana je u našoj Kući matici „Nazaret“ na Drenovi duhovna obnova za sestre riječkog područja koju je predvodio fra Tomislav Šanko, OFM. Na obnovi se okupilo pedesetak sestara koje žive i djeluju na riječkom području. Na početku susreta svim nazočnima pozdravnu riječ uputila je vrhovna glavarica s. Nives Stubičar. Na temelju evanđeoskog odlomka iz Markova evanđelja (8, 27-35) uslijedio je tijekom obnove prema točkama *Lectio divina*.

Tumačeći riječ Božju i dijeleći s nama svoje vlastito iskustvo fra Tomislav je istaknuo potrebu života u svjetlu Božje riječi u svakodnevici, tj. na putu života na kojem svima Isus postavlja ono pitanje koje je postavio i apostolima: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (Mk 8, 29). Bog očekuje osobne odgovore na to pitanje, tj. odgovore ljubavi, koji se obnavljaju svaki dan kako bi se raslo u predanju koje je u konačnici pitanje vjere, nade i ljubavi. Nakon susreta u dvorani samostana, uslijedilo je euharistijsko klanjanje u kapeli i slavlje sakramenta pomirenja. Ova nas duhovna obnova poziva ostati na „putu“ kako bismo mogli Isusu kvalitetnije odgovoriti životom polazeći od istine o sebi samima u svjetlu Božjeg pogleda koji se otvara aktivnom suosjećanju s ljudima našeg vremena.

Zaključujući ovaj prikaz duhovne obnove ne mogu se ne sjetiti primjera duhovne preobrazbe jedne mlade djevojke, Etty Hillesum, Židovke, ubijene u logoru Auschwitzu, koja „samoj sebi povjerava zadatak: čuvati, zaštititi, više no vlastiti fizički život, najdublju nutarnju srž“, te piše: „Moj Bože, ovo su tako tjeskobna vremena. Noćas sam po prvi put bila budna u tami s očima koje su mi gorjele, pred očima su mi se nizale tolike slike ljudske patnje (...). I gotovo sa svakim otkucajem srca rasla je moja nesigurnost; (...) na nama je pomagati tebe, braniti do posljednjeg daha tvoju kuću u nama. Postoje osobe koje se do posljednjeg brinu da spase usisavač, srebrne vilice i žlice, namjesto da spase tebe, moj Bože. (...) Učinio si me tako bogatom, moj Bože, pusti mi također obilno dijeliti drugima. Moj je život postao neprekidni dijalog s Tobom, jedan jedincati veliki dijalog“ (Kontemplirajte, 71).

s. Marijana Mohorć

Seminar za medicinske sestre redovnice

Seminar za redovnice koje djeluju u zdravstvu i rade kao medicinske sestre održan je od 6. do 8. listopada u Katoličkom školskom centru u Šibeniku. Seminar je organizirala Hrvatska redovnička konferencija, odnosno Povjerenstvo za medicinske sestre članice redovničkih ustanova. Pod geslom „U ljubavi nas preodredi za posinstvo“ predvoditelj duhovne obnove generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić redovnicama je govorio o kršćanskom vrijednostima koje su potrebne djelatnicima u zdravstvu. Na seminaru se okupilo pedesetak redovnica iz različitih družbi i zajednica iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Voditeljica Povjerenstva za medicinske sestre redovnice pri HRK Danica Grgić istaknula je kako je cilj seminara okupiti medicinske sestre redovnice koje rade u zdravstvenim i socijalnim ustanovama. Ujedno je to prilika za upoznavanje, razmjenu iskustava i duhovno obogaćenje redovnica. (redovnistvo.hr)

Jesenska katehetska škola za vjeroučitelje u posebnim uvjetima odgoja i obrazovanja

U organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije i Agencije za odgoj i obrazovanje od 20. do 21. listopada u župi sv. Petra u Zagrebu održana je Katehetska škola za vjeroučitelje u posebnim uvjetima odgoja i obrazovanja. Tema katehetske škole bila je: „Učenici s teškoćama socijalne komunikacije“. Neki od ciljeva ove škole bili su: opisati obilježja dječjeg razvoja prema razvojnim domenama i stvoriti razvojni profil djeteta, usporediti obilježja djece urednoga razvoja s obilježjima djece s poremećajem iz spektra autizma (PSA), utvrditi kriterije na temelju kojih se postavlja dijagnoza poremećaja iz spektra autizma, opisati kako na temelju razvojnog profila postaviti ciljeve podrške za svako pojedino dijete. Kroz predavanja i pedagoške radionice izmijenili smo vlastita iskustva rada s djecom

s poremećajem iz spektra autizma te dobili mnogo korisnih informacija od predavača. Svako novo znanje i stečeno iskustvo nama vjeroučiteljima novi su poticaji i ohrabrenja za prihvaćanje novih izazova koji se svakodnevno stavljaju pred nas.

s. Martina Vlahović

U Lovranu održan prvi edukacijski seminar za odgojitelje

Prvi edukacijski seminar za odgojitelje na temu „Formacija kandidata prema smjernicama novog Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis“ održan je od 3. do 5. studenoga 2017. u Domu pastoralnih susreta u Lovranu. Seminar su organizirali Centar za savjetovanje Riječke nadbiskupije i Centar za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije. Na susretu se okupilo 43 odgojitelja iz redovničkih zajednica i nadbiskupijskih odgojnih ustanova.

U subotu 5. studenog svetu misu je predslavio riječki nadbiskup Ivan Devčić koji je tom prigodom istaknuo kako su izazovi našeg vremena veliki te da su kandidati i kandidatice „djeca svoga vremena“, stoga je razborito i neophodno u radu s njima koristiti sve psihološke, pedagoške, sociološke i druge odgojne znanosti.

Voditelji seminara bili su: dr. Sanda D. Smoljo (teologinja, psihologinja i psihoterapeutkinja), voditeljica Centra za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije i vlč. Đuliano Trdić (liječnik, psiholog) voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije. Na seminaru je kao predavač sudjelovala i dr. Ljiljana Moro, neuropsihijatrica i subspecijalist iz psihoterapije, koja je iz perspektive psihijatrijske struke i bogatog profesionalnog iskustva održala predavanje na temu: Latentni i manifestni indikatori psihopatologija. U okviru svog predavanja dr. Moro je posebno obradila četiri psihopatološka stanja (šizofrenija, bipolarni poremećaj, paranoja i parafilije) koja novi Ratio Fundamentalis indicira kao zapreku za pripuštanje u proces formacije svećeničkih kandidata (usp. RF, br. 191). Kroz trodnevnu edukaciju upriličena su i predavanja na teme: Zrela i nezrela struktura kandidata, Parafilije s naglaskom na strukturalnu i nestrukturalnu homoseksualnost, Kompenzacije afektivnih poteškoća, Od kompenzacije prema integraciji. Uz prigodna predavanja odgojitelji su sudjelovali u radionici, u interaktivnim diskusijama, te su također imali priliku i za individualne razgovore i supervizijsko

savjetovanje. U okviru evaluacije seminara razgovaralo se i o budućim projektima koje dva Centra - Riječki i Vrhbosanski - planiraju zajedno realizirati s ciljem pomoći odgojiteljima u usavršavanju njihovih odgojnih kompetencija u radu s kandidatima za svećenički i redovnički poziv. (redovnistvo.hr)

Duhovna obnova

Za uvod u advenstku obnovu koja se održala 4. prosinca, pozdravila je časna Majka s. Nives sve stre i predavača i zamolila ga da započne molitvom. Nakon molitve vlč. Vjekoslav Kovač se ispričao što se nije mogao dovoljno pripremiti za predavanje, u nedostatku vremena, zbog dinamične pripreme za Advent. Objasnio je da će iznijeti sve u primjerima koji ponekad nisu loši. U ovom advenstkom vremenu Gospodina nam želi pokloniti plodove, rekao je.

Pročitao je prispodobu od 10 djevice te objasnio prigodnu židovsku tradiciju. U prispodobu lude djevice nisu prepoznale vrijednost svadbe, te nas pozvao na budnost. Zaručnica je Crkva, Bog Otac je naš Otac kada smo budni i ne grijeshimo, a obratno kad grijeshimo onda nam je otac „otac Laži“. Isus se ponudio Ocu, da nam đavao ne može nauditi, jer đavao zna da ima malo vremena... Trebamo postaviti stražare na vrata i ne gubiti vezu sa Duhom Svetim.

Uslijedili su mnogi primjeri iz života. Najbolji je onaj kad je učitelj napunio staklenku te pitao slušatelje da li je staklenka puna. Svi su se složili da jest. Kad je nasuo u nju sitnog šljunka, opet je pitao da li je sada puna? Opet isti odgovor; jest! No, on je sada uzeo sitnog pjeska i nasuo do vrha, tek tad je zaista staklenka bila puna. Vlč. je to usporedio sa Djevicom Marijom koja je Milosti puna, te zaželio i nama njezinu puninu. Druga priča glasi kako su pastiri sa Betlehemske poljana nosili darove Svetoj Obitelji, među njima je bio jedan, koji nije imao što pružiti Isusu. Marija je vidjela njegovu neugodnost, prišla je k njemu i stavila mu Isusa u naručje... To mi se jako svidjelo. Divila sam se njegovoj hrabrosti, i često se našla u njegovoj situaciji, npr. kod svete Pričesti i molim Mariju da Isusa položi u moju dušu kao nekad u Jaslice... Marija je imala oči za drugoga - neka nam ona bude primjer!

Želim na kraju i ovo spomenuti da je međuostalom Vlč. i ovo zgodno rekao, a nikad nisam čula: „Mi smo uvijek mladi, dokle god nam nije broj cipela veći od godina.“ Lako je onima biti mlad koji imaju npr. broj cipela 42, pomislila sam! Tješimo se, duša je uvijek mlada, iako je manji broj cipela, odnosno i kad si bos pa ne možeš si odrediti da li si još mlad ili ostaro.

Isus je često hodao bos, a u ovo vrijeme nije imao ni kuće ni kolijevke, Marija se za sve pobrinula. Neka se i za naše spasenje tako pobrine!

*Sretni Vam svima Dani pripreve za Božić
te sretan Božić i blagoslovljena Nova 2018. godina!*

s. Bernardina Maslač

Molitva za nova duhovna zvanja

Svakog **19. u mjesecu** naša Družba se pridružuje molitvi za nova duhovna zvanja prema dogovoru s Povjerenstvom za promicanje redovničkih zvanja pri HRK. Toga dana neka se u našim zajednicama organiziraju molitveni susreti.

Pastoral mladih i animacija zvanja

Za informacije i dogovore o susretima i duhovnim obnovama za mlade možete se javiti na adresu:

Povjerenstvo za pastoral mladih i animaciju zvanja

Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka

Tel. 051 254 266

e-mail: zov.srca@gmail.com

Duhovne vježbe za sestre

1. Termin: **2. - 8. travnja 2018.**, Lovran. Voditelj: **o. Niko Bilić, DI**
2. Termin: **13. - 19. svibnja 2018.**, Lovran. Voditelj: **o. Anto Lozuk, DI**
3. Termin: **6. - 12. kolovoza 2018.**, Drenova. Voditelj: **o. Branko Zebić, OCD**
Prijave na Tajništvo Družbe do 1. ožujka 2018.

Seminari za sestre

Tema: „Ispravno shvaćanje i življenje redovničkih zavjeta u svjetlu milosrđa“

Voditelj: **vlč. dr. Josip Bošnjaković**

1. Subota, **3. veljače 2018.** - **Kuća matica**, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka
2. Subota, **10. veljače 2018.** - **Kuća utemeljenja Družbe**, Pomerio 17, 51 000 Rijeka
3. Subota, **24. veljače 2018.** - **Kuća novicijata**, ul. A. Alagovića 44, 10 000 Zagreb
Prijave na Tajništvo Družbe do 15. siječnja 2018.

Andrija Stubičar

Gospodaru života i smrti svidjelo se 4. studenog k sebi pozvati moga brata Andriju u 49. godini života. Ta vijest iznenadila nas je i potresla, ali vjera u Božje milosrđe daje nam snagu da idemo dalje vjerujući kako se ništa ne događa bez Božje volje koja je uvijek u službi većeg dobra.

Andrija je rođen u Virovitici 16. veljače 1968. godine od oca Stjepana i majke Dragice r. Bosak kao sedmo i najmlađe dijete u obitelji. Kao dijete od jedanaest godina ostao je bez oca koji je poginuo u prometnoj nesreći te je to na njega ostavilo trajni biljeg. Uz majku je proveo djetinjstvo i mladost. Sakrament sv. ženidbe sklopio je 2001. s Mirom r. Ilić. U braku im se rodilo troje djece: Julija, Robert i Stjepan. Andrija je živio i radio za svoju obitelj i unatoč svojim ljudskim slabostima i nedostacima nastojao je mnogima biti od pomoći, radeći često preko svojih sila.

Pogrebne obrede 7. studenog predvodio je vlč. Mario Mesić, župnik župe sv. Luke u Lukaču. Uz njega su bili svećenici vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić iz Slatine, vlč. Vladimir Škrinjarić iz Moslavine, p. Vatroslav Halambek, DI, iz Opatije, časne sestre iz Rijeke, Zagreba i Slatine te mnogobrojna rodbina, prijatelji i znanci. U prigodnom govoru na groblju vlč. Mario je istaknuo: „Bol i žalost su nešto što nas danas posebno pogađa i imamo pravo biti žalosni i bolovati, ali ne smijemo gubiti nadu. Naša bol i tuga danas prelaze u nadu kako Bog daruje nama snagu da izdržimo ove preteške trenutke, a bratu Andriji mir i vječno prebivalište na nebesima. U ovom trenutku boli, dok stojimo pokraj mrtvog tijela našega brata Andrije, riječi utjehe koje će biti most nad provalijom žalosti, boli i rastanka pronalazim u Predslovlju u misi za pokojne gdje se kaže: ‘Tvojim vjernima, Gospodine, život se mijenja, a ne oduzima i pošto se raspadne dom ovozemnog boravka stječe se vječno prebivalište na nebesima’. Ove riječi nam daju vjeru da ćemo se jednog dana susresti s ovim našim bratom, jer našem bratu Andriji život nije oduzet nego zamijenjen za onaj ljepši i bolji, za onaj na nebesima u Kraljevstvu nebeskom. Vjerujem da će nas s mnoštvom milih i dragih koje smo ispratili s ovoga svijeta dočekati u Kraljevstvu nebeskom, a do tog trenutka ponovnog susreta mi ostajemo živjeti ovdje na zemlji. Draga djeco, vaš otac Andrija sada svoj život ovdje na zemlji nastavlja živeći u vama i vi ćete svoga oca pronositi u sebi ovim svijetom. Zato uvijek budite ponosni na svog oca Andriju i koračajte uzdignute glave zahvaljujući Bogu što vam je preko vašeg oca i majke darovao život, a vaš otac će na nebesima biti ponosan na vas i uvijek uz vas. U toj vjeri i nadi, draga i poštovana obitelji, draga rodbino i prijatelji, nemojmo danas nikako reći zauvijek zbogom našem bratu Andriji, nego samo privremeno zbogom do onog trenutka kada ćemo i mi poći za ovim svojim bratom i s njim uživati u onom boljem i ljepšem svijetu kod nebeskog Oca, a do tog trenutka ponovnog susreta našeg brata preporučamo milostivom i punom ljubavi za svakog čovjeka Srcu Isusovu.“

Pater Halambek kao prijatelj pokojnog Andrije i obitelji, između ostalog, rekao je: „Isus je i zaplakao nad Lazarom, pa su naše suze stopljene s Isusovima i ne možemo se zbog toga stidjeti, nego biti ponosni što tek sad u Andrijinu skončanju prepoznamo koliko nam je bio drag. Vrijede uvijek u ovakvim okolnostima riječi sv. Augustina o svojem

umrlom prijatelju obraćajući se Bogu: 'Ne tužimo se što si nam ga uzeo, nego ti zahvaljujemo što si nam ga dao.' I doista, njegova smrt zapravo, je pokazatelj njegova srca. Umro je od radine brige za vas koje je volio. Ali on vas i dalje voli. Još ljepše, još punije, sada u Bogu. Da, imao je svojih ograničenosti kao uostalom, i svatko od nas. Ali unatoč svemu, preuzeo je na sebe brigu da mu djeca budu bezbrižnija. Tuga nas momentalno preplavljuje, ali ona nije konačna riječ, jer nama se vjernicima život ne oduzima, nego mijenja te odlazeći iz ovozemnog prebivališta idemo onamo gdje nam je Bog pripremio mjesto. A naše je mjesto u njegovu Srcu. Točno onako kako je Papa nedavno rekao za nebo da to nije neko bajkovito mjesto nego punina Božje ljubavi. Smanjuje se pomalo, broj Stubičara na zemlji, ali se povećava njihov broj u nebu. To je sigurnost vjere koju nam nitko ne može oduzeti pa ni u ovakvim teškim trenutcima. Sada mi nastavljamo tamo gdje je Andrija stao. Pratimo ga molitvom, a on sigurno nas prati jednakom i većom brigom u Bogu."

Nakon sprovoda bila je sv. misa za pokojnog Andriju u župnoj crkvi sv. Luke.

U svoje osobno ime i u ime mojih sestara Bernarde i Štefice, braće Stjepana, Josipa i Ivana te njihovih obitelji i rodbine, a posebno u ime Andrijine supruge Mire i djece: Julije, Roberta i Stjepana zahvaljujem svima za molitve, riječi utjehe i ljudske prisutnosti. Posebno zahvaljujem svećenicima i sestrama naše Družbe koji su došli na sprovod i svima drugima koji su molitvom pratili i prate obitelj pokojnog brata Andrije. Neka Gospodin svima uzvrati obiljem svoga blagoslova.

s. Nives Stubičar

Misao za vas

Nad grobom jedne obitelji piše poruka puna kršćanske mistike:

*Mrtav je onaj
u čijoj si duši, Gospodine,
mrtav ti.*

*Nikad ne umire onaj,
Isuse,*

u čijem srcu živiš ti.

Uvijek smo svijetom nosile tebe.

I u srce tvoje,

prije nego u grob,

mi smo - Kriste - sahranile sebe.

(Iz knjige:

**Ja Bogu povjerih svoj štap,
Bonaventure Duda)**

Duhovna borba

25 tajna koje je Isus povjerio sv. Faustini

U krakovskoj četvrti Prądnik 2. lipnja 1938. Gospodin Isus naložio je mladoj poljskoj redovnici iz Družbe sestara Naše Gospe od Milosrđa trodnevne duhovne vježbe. Sv. Faustina Kowalska pomno je bilježila sve Isusove upute u svojem dnevniku, koji je postao svojevrsan priručnik molitve i utjecanja Božjem milosrđu. Iako sam već nekoliko puta u proteklih 20 godina pročitao njezin dnevnik, nisam dosada uočio posebne duhovne naputke koje joj je Isus dao za spasenje duše. Otkrio sam ih tek nedavno, dok sam vodio duhovne vježbe na Trinitadadu, a čija je tema bio duhovni boj kako je predstavljen u dnevniku sv. Faustine. Isus je rekao sv. Faustini: „Moja kćeri, želim te poučiti kako voditi duhovni boj.“ Evo koje je tajne Isus otkrio svojoj zaručnici Faustini o tome kako da se zaštiti od napadaja Zloga. Te su upute postale njezino oružje u borbi protiv Zla. Isusove riječi napisane su masnim slovima, a slijedi ih moj komentar.

1. Nikad se ne uzdaj u sebe, nego se potpuno predaj mojoj volji. To je glavno duhovno oružje. Predanje je štit vjere o kojem sv. Pavao govori u Poslanici Efežanima: Božji oklop. Predanje Božjoj volji i pouzdanje u nju čin je vjere, djelatne vjere koja tjera zle duhove.

2. U očajanju, tami i raznim sumnjama, prepusti se meni i uteci se svojem duhovniku. On će ti uvijek odgovoriti u moje ime. U trenutcima duhovne borbe, odmah se trebate moliti Isusu i zavezati njegovo sveto Ime, od kojeg bježe zli duhovi. Iznosite tamu na svjetlo pred svojim duhovnikom ili ispovjednikom i slijedite njegove savjete.

3. Ne raspravljaj s iskušenjem; odmah se zatvori u moje Srce. U Edenskom vrtu Eva je razgovarala s đavlom i kušnja ju je obuzela. Imamo utočište u Presvetom Srcu Isusovu i sklonimo se onamo od zlih duhova.

4. Prvom prigodom otkrij svoje iskušenje svojem ispovjedniku. Dobra ispovijed, dobar ispovjednik i dobar penitent (pokornik) recept su za pobjedu nad kušnjom i đavolskim nasrtajima – bez iznimke.

5. Ljubav prema sebi stavi na zadnje mjesto, tako da te ne smeta u dobrim djelima. Ljubav prema sebi je prirodna, ali treba joj dati njezino mjesto, lišeno oholosti. Poniznost poražava đavla, koji je sama oholost. Sotona nas kuša da bi nas bolesno samoljublje strovalilo u njegov ponor oholosti.

6. Odnosi se prema sebi s velikom strpljivošću. Strpljivost je tajno oružje koje nam pomaže da očuvamo mir duše čak i u najvećim olujama života. Strpljivost sa samim sobom dolazi iz poniznosti i povjerenja. Đavao nas kuša nestrpljenjem, da bismo se okrenuli protiv sebe i postali bijesni. Uvijek

se promatrajte iz Božje perspektive. On je beskrajno strpljiv.

7. Ne zanemari unutarnje mrtvljenje. Sveto pismo naučava da se neke đavle može istjerati samo postom i molitvom. Unutarnje mrtvljenje najbolje je oružje za duhovni boj. To mogu biti male žrtve prikazane s velikom ljubavlju. Snaga ljubavi iz žrtve poražava neprijatelja.

8. Uvijek spremno prihvaćaj mišljenja nadređenih i svojeg ispovjednika. Isus je govorio sv. Faustini, koja je bila redovnica. Ali svi imamo svoje nadređene. Đavao nas želi podijeliti i osvojiti, a najbolje je duhovno oružje protiv toga ponizna poslušnost našim nadređenima.

9. Izbjegavaj mrmljanje kao kugu. Jezik je moćno sredstvo, koje može učiniti mnogo zla. Mrmljanje i ogovaranje nikada nije od Boga. Đavao je otac laži, koji nas nagoni na lažne optužbe i ogovaranje, koje može uništiti nečiji ugled. Nemojte mrmljati!

10. Neka drugi rade po svojem; ti čini ono što ja hoću. Gledanje vlastitog posla ključ je duhovne borbe. Đavao se veoma trudi poraziti svakoga. Udovoljavajte Bogu i ne obazirete se na mišljenje drugih.

11. Drži se pravila koliko god ti je moguće. Isus pritom misli na redovničko pravilo. Svi smo dali neki oblik zavjeta Bogu i Crkvi te moramo biti vjerni svojim obećanjima. Mislim na bračne zavjete i zavjete dane na krštenju. Sotona nas nagoni na nevjernost, bezakonje i neposlušnost. Vjernost je oružje kojim ga možemo pobijediti.

12. Ako ti tko uzrokuje patnju, promisli kakvo dobro možeš učiniti za tu osobu. Biti oruđe u rukama božanskog milosrđa oružje je kojim možemo činiti dobro i poraziti đavla. Đavao želi mržnju, bijes, osvetu i neopraštanje. Sve nas je netko

povrijedio. Kakvim dobrom mu možemo uzvratiti? Blagoslivljanje prekida prokletstvo.

13. Ne iskazuj svoje osjećaje. Brbljava osoba lakše će biti napastovana od đavla. Svoje osjećaje recimo samo Gospodinu. Zapamtite da dobri i zli duhovi čuju sve što govorite naglas. Osjećaji su prolazni. Istina je jedini kompas. Držanje svojih osjećaja za sebe duhovni je oklop.

14. Prešutno prihvati prijekor. Vjerojatno smo svi nekada bili prekoreni. Na to ne možemo utjecati, već samo na svoj odgovor na prijekor. Potreba da smo uvijek u pravu vodi u sotonsku zamku. Bog zna istinu. Pustite sve. Šutnja je najbolja zaštita. Đavao može iskoristiti naše dokazivanje da smo u pravu da nas uhvati u zamku.

15. Ne pitaj bilo koga za mišljenje, već samo svoj ispovjednik i pred njim budi iskrena i jednostavna kao dijete. Jednostavnost života može odagnati zle duhove. Iskrenost je oružje koje poražava Sotonu, oca laži. Kada lažemo, svrstavamo se na njegovu stranu i on nas polako pridobiva za sebe.

16. Nemoj se obeshrabriti zbog nezahvalnosti. Nitko ne voli da ga se uzima zdravo za gotovo. Ali kad se prema nama odnose s nezahvalnošću i hladno, na nas dolazi duh obeshrabrenja u malodušnosti. Moramo se oprijeti malodušnosti jer ona nikada ne dolazi od Boga. Ona je jedna od najučinkovitijih đavolskih iskušenja. Pobjeđuje ju jedino stalna zahvalnost.

17. Ne budi znatiželjna u svezi s putevima kojima te vodim. Naša potreba da sve znamo i znatiželja za budućnost kušnja je koja je mnoge ljude odvela vračarima i gatarima. Radije hodite u vjeri. Odlučite se za povjerenje u Boga, koji vas vodi u nebo. Uvijek se oduprite duhu znatiželje.

18. Kada dosada i obeshrabrenje nasrnu na tvoje srce, pobjegni od sebe i sakrij se u mojem Srcu. Isus ponavlja istu poruku. Sada govori o dosadi. Prethodno je u svojem dnevniku sv. Faustina napisala da đavao najlakše nasrće na besposlene duše. Čuvajte se besposlenosti, duha letargije ili acedije (duhovne lijenosti), onoga što su sveti pustinjaci zvali „popodnevi đavao“. Besposlene duše lak su plijen đavlu. Zaokupite se radom za Boga.

19. Ne bojte se duhovne borbe. Ako se hrabro odupremo, to često rastjera kušnje i više se ne vraćaju. Strah je druga najčešća đavlova taktika (prva je oholost). Hrabrost zbunjuje Sotonu i on uzmiče pred ustrajnom hrabrošću, utemeljenom na Isusu, temeljnoj stijeni.

20. Uvijek se borite s uvjerenjem da sam ja s vama. Isus upućuje sv. Faustinu da se bori u samostanu s uvjerenjem. Ona je to u stanju jer je Isus prati. Kršćani su pozvani na borbu s uvjerenjem protiv svih sotonskih taktika. Sotona pokušava napadati duše i mučiti ih. Nemojte se predati! Borite se! Zazovite Duha Svetoga u pomoć!

21. Nemoj se povoditi za osjećajima, jer oni nisu uvijek pod tvojim nadzorom – sve odluke čini na temelju volje. Sve se temelji jedino na volji jer je ljubav čin volje. U Kristu smo potpuno slobodni. Moramo se odlučiti za dobro ili za zlo. Za što smo se odlučili?

22. Uvijek imaj povjerenja u svoje poglavare, čak i u najmanjim stvarima. To je uputa za redovnicu. Ali Isus Krist je poglavar nas svih. Oslanjanje i povjerenje u Boga snažno je oružje duhovne borbe, koju ne možemo sami dobiti. Naviještanje Kristove pobjede nad zlom glavna je zadaća njegovih učenika. Krist je došao poraziti smrt i zlo. Naviještajmo ga!

23. Ne zavaravam te lažnim obećanjima o miru i utjesi; naprotiv, pripravi se za veliku bitku. Sv. Faustina trpjela je tjelesno i duševno. Bila je spremna na velike bitke po milosti koju joj je Bog udijelio. Isus nam je otvoreno rekao u evanđelju da se pripravimo na velike bitke, da stavimo na sebe Božji oklop i opremo se đavlu. Budni budite i sve ispitujte.

24. Znaj da se nalaziš na velikoj pozornici i da te promatraju cijelo nebo i zemlja. Svi smo mi na toj pozornici i gledaju nas i nebo i zemlja. Koja je poruka našeg života? Što mi zračimo – svjetlo, tamu ili sivilo? Način na koji živimo privlači više svjetla ili više tame. Ako nas đavao ne uspije uvući u tamu, pokušava nas zadržati mlakima, a mlakost Boga nije nimalo draga.

25. Bori se poput viteza, da te mogu nagraditi. Nemoj se bezrazložno bojati, jer nisi sama. Gospodinove riječi sv. Faustini mogu postati naše geslo: „Bori se poput viteza!“ Kristov vitez zna zašto se bori, poznaje plemenitost svoje zadaće, bori se do kraja, čak i po cijenu vlastitog života. Ako je mlada, neuka, jednostavna poljska redovnica mogla postići jedinstvo s Kristom i boriti se poput viteza, i svaki kršćanin to može. Vjera je pobjedonosna! (Aleteia.org; Book.hr)

*Kathleen Beckman
Preveo: Josip Sinjeri*

Molitva Presvetom Srcu Isusovu

ISUSE, TVOME SRCU POVJERAVAM SEBE, Srcu koje me je od početka vjekova s Ljubavlju nosilo u sebi. Koje me je stvorilo samo zato, da me obdari svojim Božanskim životom. Koje me je oslobodilo iz ropstva grijeha uz cijenu da je samo bilo probodeno. Tvome Srcu, Tvojoj Ljubavi povjeravam se s nepokolebivom sigurnošću da ćeš sve što se u mom životu dogodi okrenuti na moje dobro. Zato Ti povjeravam baš sve što imam i sve što jesam. Ne želim ništa zadržati za sebe; niti išta držati sakriveno, daleko od Tebe, izvan dohvata Tvoje Ljubavi.

I SVE ONE ZA KOJE ŽELIŠ DA MOLIM, RADIM, TRPIM, ŽIVIM I UMIREM, sve one s kojima me Tvoja Ljubav povezala, koje je stavila na moj životni put. Sve one za koje želiš da se razdam i istrošim. Za koje želiš da svakodnevno umirem dajući im se - i tako svjedočim za Tvoju Ljubav koja nam se do kraja predala.

I SVE ONE KOJI SU SE PREPORUČILI U MOJE MOLITVE, koji računaju na moju duhovnu pomoć. Ti znaš da bez Tebe ne mogu ništa učiniti. Oni koji su se preporučili meni, zapravo računaju na Tebe. Gospodine, ne dopusti da moji grijesi zapriječe Tvoju Ljubav koja se po meni želi izliti na njih. Neka Tvoja Ljubav bude jača od moje grešnosti. Neka ona oživljuje, obogaćuje, posvećuje sve koji je preko mene traže.

POSEBNO TI POVJERAVAM one za koje me Tvoj Duh potiče da sada molim. Ti si, Isuse, bio uvijek uz potrebne, malene, slabe, bolesne, napuštene, skršene, grešne. Svojom si Ljubavlju, baš takve, učinio svojim prijateljima. I ja Te ovog časa molim za takve svoje i Tvoje prijatelje. Posebno Te molim za ...

POGLEDAJ NAS, PA ONDA ČINI ŠTO TI SRCE KAŽE! NEKA TVOJE SRCE ODLUČI! Isuse, ti si pogledao bolesnoga i ozdravio je. Grešnoga i obratio se. Tjeskobnoga i smirio se. Tušnoga i razveselio se. Mrtvoga i oživio je. Neka Tvoj pogled stalno počiva na nama! Neka po njemu iz Tebe u nas struji Tvoja Božanska snaga po

kojoj postajemo Tebi slični. Ti najbolje znaš što nama treba. Ti nas beskrajno više ljubiš nego što mi ljubimo sebe. Zato o svemu što se nas tiče prepuštamo odluku Tvome Srcu, neka ono odlučuje! Sigurni smo da će odluka Tvoga Srca uvijek biti na naše najveće dobro.

MI SE, GOSPODINE, POUZDAJEMO U TEBE, MI TI SE POVJERAVAMO, MI TI SE PREPUŠTAMO, SIGURNI SMO DA ČEŠ NAM POMOĆI! Gospodine, Ti nas ljubiš i Tebi ni do čega nije toliko stalo, koliko do toga da shvatimo da nas ljubiš; da se bez straha povjerimo Tvojoj Ljubavi; da Ti se prepuštamo u svim životnim prilikama, posebno u teškima. Daj, Gospodine, da naše pouzdanje u Tebe bude veće od našeg straha za sebe, od naše grešnosti, od naše nemoći.

PRESVETO SRCE ISUSOVO, MI VJERUJEMO DA NAS TI LJUBIŠ! Mi vjerujemo, pomози našoj nevjeri! Mi vjerujemo u Ljubav koju nismo iskusili, jer joj nismo ni malo slični. Mi vjerujemo u Ljubav koja nas nadilazi! Mi vjerujemo, jer znamo da ćemo snagom te vjere pobijediti svijet, grijeh, zlo i smrt. Mi vjerujemo na posebn način u teškim doživljajima grešnosti i krivnje; u časovima tame i nesigurnosti, praznine i besmisla. Mi vjerujemo da nas, u času kada tonemo u bezdan ništavila, prihvaćaju Tvoje ruke i privijaju nas na Tvoje Božansko Srce.

PRESVETO SRCE ISUSOVO, MI SE POUZDAJEMO U TEBE, čvrsto, nepokolebivo, oslanjajući se na Tvoju Riječ koja nas ne može prevariti. Napuštamo sebe, svoje lažno pouzdanje u svoje moći, u svoje sposobnosti, svoju pravdu. Pouzdajemo se jedino i isključivo u Tvoju milosrdnu i dobrotivnu Ljubav prema nama.

PRESVETO SRCE ISUSOVO, NEKA DOĐE K NAMA TVOJE KRALJEVSTVO ISTINE I PRAVDE, LJUBAVI I MIRA! Neka Tvoj Božanski život prožme i ispuni naša srca! Neka se po nama prelije u svako ljudsko srce, na cijeli svijet!

o. Slavko Pavin, DI

"VELIČA
DUŠA MOJA
GOSPODINA,
KLIKĆE
DUH MOJ
U BOGU,
MOME
SPASITELJU,

ŠTO POGLEDA
NA NEZNATNOST
SLUŽBENICE
SVOJE:
ODSAD ĆE ME,
EVO,
SVI NARAŠTAJI
ZVATI
BLAŽENOM!"